

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Knaflova ulica 5

Uredništvo „Domovine“, Knaflova ulica 5/II., telefon 3122 do 3126

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tuzemstvo: četrtletno 8 Din, polletno 18 Din, celoletno 36 Din; za inozemstvo razen Amerike: četrtletno 12 Din, polletno 24 Din, celoletno 48 Din; Amerika letno 1 dolar. — Račun poštne branilca, podružnica v Ljubljani, št. 10.711.

Trošarina na vino naj se ukine

V ministrstvu za kmetijstvo je bil te dni pod predsestvom pomočnika kmetijskega ministra g. Novakovića zbor vinogradnikov iz vse države. Na zboru so pretresali vprašanja: ovire notranje rabe vina v naši državi, ovire za prodajo vina v tujino in samoupravne trošarine.

Na zboru so zastopali slovenske vinogradnike poslovodja Kletarskega društva v Ormožu g. Munda, ljubljanske vinske trgovce dr. Basaj, bansko upravo v Ljubljani g. Gorup in referent za vinogradništvo inž. Flego, Združenje gostilničarjev tajnik g. Petelin, Kmetijsko družbo ravnatelj g. Ferlinc in Vinarsko društvo g. Petovar.

V imenu Kletarskega društva v Ormožu je poslovodja g. Munda v svojem govoru zagovarjal male vinogradnike.

Neugodno dejstvo je, da nimamo na razpolago velikih količin enotnega in dobrega vina, ki bi ustrezalo potrebam tujih trgov. Slovenski prideluje precej visoko kakovostno vino, ki je sposobno za izvoz, vendar se ta vina dele v toliko vrst, da so od posameznih vrst na razpolago le manjše količine. Nadalje bi bilo v tem pogledu treba izvesti v tujini zaščito naših vin, ker se mnogokrat prodaja na Dunaju in v Pragi za ljutomerska vina, ki ljutomerskih gorci ni nikdar videlo. Država naj za izvoz vin da olajšave, Narodna banka pa za ta izvoz zadostna in lahko dosegljiva posojila. Država naj poskrbi za možnost izvoza našega vina in naj nadalje dovoli izdatna posojila za ustanovitev velikih vinogradniških zadrug, ki bi bile zmožne odpraviti vse te nedostatke. Predvsem bi bilo treba upoštevati one dosedanje zadruge, ki so znale brez podpore kaj doseči.

Slovenski zastopniki so se po skupnem posvetovanju zedinili, naj se trošarina zniža in se uvede natančno nadzorstvo prometa. V zadevni resoluciji zahtevajo zastopniki

slovenskih vinogradnikov, da se pri prihodnjem proračunu samoupravnih teles vino obremenjuje s trošarino za 1 Din, in to za vse samoupravne trošarine. Pri izvajanju predpisa člena 34. finančnega zakona za leto 1936/37. naj se uvede s posebnim pravilnikom nadzorstvo nad celotnim prometom vina s spremnicami, ki jih naj izdajajo oblastva. V proračunih samoupravnih teles naj bo razvidna obremenitev vse porabe vina na področju dotičnega samoupravnega telesa razen lastnih vinogradniških pridelkov. Odločno smo proti popisu zaloga vina pri vinogradnikih in vinogradniških zadrugah, ker to ni niti potrebno, če se uvede nadzorstvo nad celotnim prometom, niti ni izvedljivo glede na ogromno število vinogradnikov. Popis vinskih zalog se mora izvršiti samo pri onih vinogradnikih, ki so istočasno tudi točilci na drobno in veliko. Odločno smo tudi proti pavšaliranju trošarin bodisi v obliki trošarinske takse bodisi na osnovi prijavljene prodaje iz preteklih let. Pavšaliranje ne upošteva resnične prodaje dotičnega točilca in daje prednost le onim točilcem, ki se jim je posrečilo vtihotapiti več vina.

Na zboru je bil naposled izvoljen poseben odbor, ki naj bi izdelal resolucije. Od Slovencev sta bila v odboru gg. Munda in Petovar. Resolucija, ki jo je pripravil ta odbor, zahteva, naj se ukine trošarina na vino v svrhu povečanja notranje rabe in v dosegu omiljenja vinogradniške stiske. Prodaja od petih litrov naprej naj bodo svobodna. Z vsimi sredstvi naj se pospešuje izvoz vina in grozdja in naj se v to svrhu sklenejo primerne pogodbe. Naš vinski zakon naj se spravi v sklad ali naj se vsaj prilagodi zakonom, ki so v veljavi v drugih državah. Podpirajo naj se vinogradniške zadruge in naj se ustvari možnost, da se da na tre vino najboljše kakovosti v čim večji množini.

Osamitev in oskrba jetičnih

Protijetična zveza v Ljubljani nam je poslala tale članek g. dr. Franca Debevca:

Prva naloga zatiranja jetike sta osamitev in oskrba bolnih z odprto jetiko, s kužnimi ranami, zlasti v pljučih. Cimboli so taki ljudje nepazljivi, nepoučeni ali celo živijo v okužbo pospešujočih nezdravih razmerah, tembolj trosijo naokoli kužne klice in dajejo priložnost za okuženje in obolenje drugih. V dejstvu pogostega okuževanja tiči glavni razlog, da v nekih hišah družinski člani oblevajo drug za drugim, a napredovanje bolezni pospešujejo slaba hrana, nezdravo stanovanje, neurejeno življenje sploh in delno tudi večja podvrženost nekih ljudi za jetiko. Posebno ogroženi so otroci, bivajoči pri jetičnih starših; otroško telo je namreč še nežno, neutrieno, kužne bolezni najdejo v njem prav deviške razmere glede obrambe.

Neogibno je treba kužne vrelce, ljudi z odprto jetiko, takoj ko je taka bolezen dogana, ločiti od zdrave okolice in jim dati priložnost za zdravljenje. Kje in kako naj se to zgodi?

Če je bolezen ozdravljiva, spadajo taki bolniki v posebne bolnišnice in zdravilišča. Oboje je danes mogoče le v zelo omejenem obsegu. Zdravilišča so za splošno sprejemanje predraga, na morebitne popuste glede oskrbnine je treba čakati, da pride vrsta na prošilca, a čakalna doba ni vedno kratka in se v času takega čakanja bolezen lahko poslabša. Posebni po vsehi zdravstvenih predpisih urejenih bolnišnic (oddelkov) za prsne bolezni, kakor jih zakon predpisuje, še nimamo, a bi bile nujno potrebne vsaj v Ljubljani, Mariboru in Celju. Le v takih dobro opremljenih bolnišnicah bi se za jetiko oboleli, zlasti kužno bolni, mogli takoj sprejemati, da ne bi izgubljali časa za zdravljenje, s čimer bi bilo onemogočeno trošenje kužnih bacilov.

Dajte nam nekaj bolnišnic za jetične! Ta klic je skrajno opravičen in umesten. Činitelj, ki bi na kakršenkoli način mogel pripomoči k rešitvi perečega vprašanja, se gotovo v polni meri ne zavedajo, koliko gorja in žrtve nastaja zaradi njih nespoznavnosti

in preskromne podjetnosti pri nas vsako leto. Večkrat smo že čuli te-le ugovore: Taka bolnišnica bi stala deset ali več milijonov. Ta trditev je enostranska in škodljiva, ker more v javnosti uničiti zanimanje za to vprašanje. Dajte nam en milijon dinarjev, pa bo v teku enega leta stala začasna bolnišnica za jetične z 80 posteljami, zgrajena po zakonitih predpisih napol zidana in napol lesena. Če pa nam daste štiri milijone, bo v enem letu sezidan in čisto opremljen zavod z najmanj 80 posteljami, ki bo tudi na zunan prav lep. Ako pa nam daste 6 do 8 milijonov, potem dobimo bolnišnico s 150 posteljami z najmodernejšo opremo. To so dobro preučene številke, ki držijo! Pa še neka je treba postaviti: Če bi se zidalo le po uradnem konjčku, bi se zidava precej podražila, poleg tega pa bi zasebna pomoč v denarju in materialu bržčas odpadla. Sedanjim žalostnim razmeram glede osamitve (izolacije) in zdravljenja se torej vsaj za področje Ljubljane da za prvo sjo odpmoči. Marsikateri bolnik bo potem pravočasno sprejet in bo okrevljal in ne bo trosil kužnih klic naokoli in tako širil bolezn. Socialno dobro delo je neprimerno lepše in trajnejše spomenik od mrtve, dasi umetniško oblikovane snovi.

Vsak od jetičnih kaj okužen dejansko ne zboli, temveč le nekateri izmed okuženih, ki se nastali okužbi ne morejo zadosti upreti. Pa tudi vsak bolnik ni zmerom kužen za druge, temveč le oni, ki ima razpadajoča bjelezenska ognjišča ali rane, ki so v zvezi z zunanjim svetom, na primer v pljučih. Na enega kužnega štejem pri nas pet aktivno bolnih, a nekužnih, torej neopasnih za druge. Seveda pa tudi taki lahko postanejo kužni in se morajo zato zdraviti v lažjih primerih kar doma ali v mirnem podnebno povoljnem kraju, v hujših primerih pa v zavodu. Tudi za te so bolniški zavodi potrebni, a mnogokrat se prav taki bolniki ne sprejema v bolnišnice, ker je sprejem zaradi tesnih prostorov prvenstveno določen za najnevarnejše in nevarne primere, torej za odprto bne in kužne.

Kaj naj storimo glede kužnih neozdravih jetičnikov? V bolnišnice in zdravilišča ne spadajo, ker so ti zavodi nameneni za ozdravne ali vsaj izboljšilive obolenca. Za dandanes, ko nimamo zanje dovolj priložnosti za osamitev (izolacijo), slijo taki bolniki v bolnišnice in zdravilišča. Zdravilišča se jih laže ubranijo, ker sprejemajo le na pismene prošnje s priloženimi natančnimi zdravniškimi spričevali in z zagotovljeno oskrbnino, a bolnišnica mora dandanes sprejeti tudi neozdravno bolne, zlasti poslane kot nujne, kužne, brez doma, zaradi nezdravega stanovanja, številne družine z otroki, iz socialnih razlogov, čeprav je to proti zakonitim predpisom in v škodo ozdravih bolnikom, ki potem ne dobe prostora v zavodu.

Neozdravno bolni spadajo, ako nimajo doma sobe zase in urejene postrežbe, v zavetišča te vrste. Taka zavetišča naj bi se priključila sedanim splošnim zavetiščem kot manjše zdravstveno urejene stavbe zase s 30 do 50 posteljami. Na ta način prizadetih oseb ne bo toliko odbijala misel, da gredo v zavod, ki je namenjen izključno za jetične. V nekaj vrsticah se sploh ne da popisati, kako so nam takšna manjša zavetišča potrebna.

Akcija v Mariboru v ta namen je prav pohvalna! Za pogoje Ljubljane nujno potrebujemo tako zavetišče. Tu bi dobili prostor zlasti za okuževanje najbolj nevarni primere, jetični brezdomci, ki hodijo okoli in trosijo kužne kali. Pa spet so tu nepraktični činitelji, ki zmajujejo z glavami, češ za to je treba milijonov. Ni res! **Dajte vsaj 500.000 dinarjev in v enem letu bo v okviru splošnega zavetišča takšna ustanova z najmanj 30 posteljami na razpolago.** Glede neozdravnih omenimo še to, da je zanje treba urediti oskrbnino za vzdrževanje. Dalo bi se izhajati z 20 Din dnevno za osebo, toda plačevanje oskrbnine mora biti pravno trdno in preprosto urejeno od države, samouprave, občine.

Za tujski promet moramo biti pripravljeni

Te dni je bil na Ljubnem v Gornji Savinjski dolini celodnevni tujskoprometni tečaj. Število tečajnikov se je sukalo okrog 100. K tej prireditvi je treba pripomniti, da je bila v resnici umestna in potrebna. Po vrhu vsega pa so predavatelji obdelovali svojo snov prav zanimivo.

Prvi je referiral g. Jožko Sotler, tujskoprometni referent pri banovini, in v izčrpnem poročilu osvetlil vprašanje tujskega prometa pri čemer je pokazal na marsikatero pomanjkljivost in potrebo. Naj navedemo nekaj govornikovih opozoril in nasvetov. Goštilničarji bi lahko izdali skupen prospekt, v katerem bi priobčil vsak svoj oglas. Nujna je širokopotezna časopisna reklama. Obveščevalno službo je treba dobro urediti, da ne bodo nekaj tujci od drugega do drugega, kadar bodo hoteli poizvedeti za gostilne, cene, vozni red avtobusov in vlakov, za izlete in razne zanimivosti. Potrebna je prijaznost do tujcev, a ne hlapčevska in ne vsiljiva, temveč takšna, ki izvira iz zavesti, da je treba nuditi letoviščarju, ki je prišel uživati k nam svoj prosti čas, čim več udobnosti. Najbolj pa je treba posvečati pozornost zdravstvu v letoviščarskih krajih. Skropljenje cest, čistoča hiš zunaj in znotraj, stranišča v redu in dobra kanalizaci-

ja so nujne potrebe. Prav tako javni vodnjaki in vodovodi.

Drugi predavatelj je bil banski svetnik g. dr. Pfeifer, ki se je pobavil z vrašanjem avtobusnega prometa, o njegovem pomenu, o pogojih za razvoj in o obveznostih avtobus-

nih podjetnikov. Razdrapan in zancemarjen avtobus ne bo navdušil letoviščarja, da bi si privoščil kakšno vožnjo. Čistega in vabljivega avtomobila (ki bo letoviščarju, ki je s tem, da je plačal vožnjo, že tako zavarovan za 25.000 Din, nudil polno jamstvo za srečen izid vožnje) se bo vsakdo prav rad poslužil.

Dalje je predaval g. Lap, ravnatelj mestne vrtinarije iz Ljubljane. Pred poslušalci je razvil sliko kraja, polnega drevesnih nasadov, krasno urejenih vrtov, z nageljni in drugim cvetjem okrašenih oken in prijaznih klopc na mestih, odkoder ima oko prelep razgled. V Savinjski dolini so po govornikovem mnenju dani vsi pogoji za lepo uspevanje cvetic. Nič drugega ni treba kakor pridnih rok in precej lubezni do cvetk.

Nazadnje je govoril še g. Boris Wenko, sreski kmetijski referent o odnošajih kmetkega prebivalstva do tujskega prometa in obratno. Zanimiva in gospodarsko važna so bila njegova razglabljanja.

Tečaj je povsem uspel. O tem je pričalo veliko zadovoljstvo vseh udeležencev, ki so izrazili željo, da bi se naj podobne prireditve še ponovile. Misel prirejanja takih tečajev je le pozdravljati, saj vsi čutimo, da bo naša Slovenija gospodarsko uspevala, če se bo tujski promet v njej dobro razvijal.

ja so nujne potrebe. Prav tako javni vodnjaki in vodovodi.

Drugi predavatelj je bil banski svetnik g. dr. Pfeifer, ki se je pobavil z vrašanjem avtobusnega prometa, o njegovem pomenu, o pogojih za razvoj in o obveznostih avtobus-

Hude ovire za izvoz sadja v Nemčijo

Ob prihodu g. bana v Maribor je Združenje sadnih izvoznikov dravske banovine v Mariboru predložilo g. banu spomenico, iz katere povzemamo:

Lanska sadna letina je bila razpečana od članov združenja po zadovoljivih cenah na raznih tujih tržiščih. Zaradi plačilnih težav, povzročenih od kliringa, pa grozi izvoznikom poguba, ker še doslej niso prejeli od Narodne banke izplačanih zneskov, ki so bili vplačani že pred devetimi meseci pri Narodni banki.

V pičlih dveh mesecih se bo pričel izvoz nove letine, ki bo, kakor kaže, ogromna.

Enake letine je pričakovati tudi v drugih državah, tako v Avstriji, Švici, Holandski, Belgiji, Franciji, Rumuniji in Bolgariji, ki so vse naše tekmovalke na tujih tržiščih.

Naš kmet v bivši mariborski oblasti ima glavni vir dohodkov v sadju, za katero se zadoljuje skoro vse leto pri svojem trgovcu, davkarju in drugje. Če se ne dosežejo za letošnje leto pri odločilnih oblastvih potrebni ukrepi, ki bi omogočili letošnji izvoz, je nesreča neogibna.

Da se pospeši plačilni promet med našo državo in Nemčijo, je uvedla Narodna banka 15. januarja letos čeke, ki pristojo notra-

Ivan Stivnik:

26

Usodna žena

Strah in skrb za ljubljeno dekle sta mu polnili prsi. Le kaj so ji morali storiti, da se je rajši iz lastnega nagiba zakopala v samotno, kakor da bi stopila vsaj še enkrat pred njegove oči? In — ali je bila res varna tam zunaj? Ali ni utegnila povodenj ogroziti nazadnje tudi njenega življenja? In on naj bi gledal vse to in čakal s tem mučnim nemrom v sebi še dolge dni, da mu pade rešitev uganke z neba? Vedel je, da iz Beatričinih ust ne izve resnice, niti tedaj ne, če bi se mu posrečilo priti do nje. Kaluta mu je bil povedal, kakor je slišal v kuhinji, da hočeta damj večerjati v svoji sobi. Potemtakem se sploh nista mislili pokazati.

Ne, to mu je bilo neznosno. On ni bil prijatelj potrpežljivega čakanja, bil je mož dejanja, ki je krotil svojo usodo tudi takrat, kadar mu je kazala neprijazno lice.

Pomiril je razburjeno Doro, kakor je vedel in znal, ter ji naročil, naj vsako uro pokliče Romano in jo vpraša ali ji ne preti nič hudega in ali še vedno narašča voda.

Dora je plakala odšla. Dobro je videla, kako hudo je inženjerju, da ne more govoriti z Romano. In prvič v življenju je bila nocoj nezahvalna s svojo gospodično.

»To je dan, ki ga bom pomnila še na smrtno uro,« je rekla, ko je odšla od Viktorja.

Ta je stal nekaj časa na mestu in pomišljal.

»Ogniti se me hoče, o tem ni dvoma. Toda ne bo se mi posrečilo. Pa da mi je pla-

vati kakor Leandru k Heri — priti hočem do nje in jo prisilim, da bo govorila z mano naravnost, v svojo lastno in mojo rešitev. Še nekaj dni te negotovosti — ne, tega ne strpim — tega nočem trpeti!« je pomislil šam pri sebi.

In trda poteza okrog ust in podbradka se mu je zarezala še globlje.

Poklical je Kaluto. Ko je Indijec zagledal svojega gospodarja, je takoj videl, da je storil sklep. Kadar je bilo njegovo obličje takšno kakor zdajle, ni poznal zaprek.

»Kaluta, miss sahib Romana je zunaj, v tovarni, ki jo je povodenj odrezala od vsakega prometa. Ona ne more domov — zato moram jaz do nje. Pomagaj mi, Kaluta. V tvoji domovini so nama delale za časa velikega deževja povodnji večkrat preglavice. Nekako morava priti do nje.«

Kaluta je sklonil glavo. »Seveda prideva, sahib.«

»Toda ne reci tu v hiši nikomur besedice.«

»Kaluta močči, sahib,« je mirno odgovoril Ind.

Viktor mu je zdaj razvil svoj načrt. Kaluta je modro poslušal in večkrat pokimal v znak odobravanja.

Viktor je hotel dobiti čoln ali magari sestati splav, ako ne bi dobil drugačnega vozila. Vsekako je bil sklenil, da povezlata s Kaluto še nocoj v tovarno.

Kaluta je pokimal, ko mu je Viktor razložil ta namen.

»Mesec sije jasno in nebo je zdaj čisto, sahib. To je dobro,« je dejal, kakor bi se razumela stvar sama po sebi.

»Pripravi se tedaj, Kaluta, in prigrigovi mi obleko in obuvale,« je rekel Viktor. »Govoriti moram le še z mladim sahibom, potem se odpraviva.«

Medtem, ko se je Kaluta umno in preudarno lotil vseh potrebnih priprav, je krenil Viktor k Janku.

Z iskrenimi očmi in napetimi mišicami je povedal Janku, da je Romana ostala zunaj in kakšen je njegov namen.

Janko je skočil s stola. »Jaz pojdem s teboj, stric Viktor,« je vzkliknil z naglo odločnostjo.

Toda Viktor ga je potisnil nazaj.

»Ne, dečko, ti ostaneš tu. Jutri je zate važen dan in treba je, da se zbudiš z vedro glavo. Razen tega pa niti ni gotovo, ali bova mogla tudi nazaj, če prideva tja. Samo Kaluta me spremlja; drugače ne sme zvedeti o mojem namenu živa duša. Zaupam ga samo tebi, da me lahko izgovoriš, če bi me iskal. Ako se do polnoči ne vrnem, reci, da sem odpotoval. Sicer pa upam, da ne bo nihče zapazil moje odsotnosti, zakaj tvoje matere in sestre nocoj itak ne bo k večerji.«

Janko je pokimal. »Veča — a vendar bi se rad peljal s teboj,« je dodal s podčrtnim lesketom v očeh.

»Bolje je, da ostaneš tu in mi kriješ hrbet. Pač pa mi veš mogoče povedati, kje bi dobil kak čoln.«

Janko mu je dal naslov izposojevalca čolnov in mu povedal pot, kod pride do njega.

»Dobro, hvala ti, Janko. In zdaj pojdem. Čim prej bom pri Romani, tem bolje bo zanj in zame. Zakaj bojim se, da tudi nji ni

jo na borzah. Posledica je bil padec marke pri nas od 17.65 na 13 Din kljub dejstvu, da notira marka v Curihu še vedno 17.92 Din (po naši vrednosti), pri čemer se okorišča na škodo pridelovalca in izvoznika edino Narodna banka.

Ker se pa bomo letos brez vsakega dvoma morali boriti s konkurenco gorj navedenih držav, ki poznajo samo curiško vrednost marke, bo znašala razlika med našo ceno jabolk in jabolk drugih držav najmanj 10.000 dinarjev pri vagonu. Da je v tem primeru vsak izvoz nemogoč, ni treba še posebej poudarjati.

Da preprečimo to nesrečo, ki grozi zaradi teh dejstev našemu kmetu, in da se omogoči tudi izvoznikom jabolk obstanek, je edini izhod v nastopnem:

Kakor Avstrija naj tudi naša država sklene dogovor z Nemčijo za izvoz najmanj 1700 vagonov, kolikor znaša točasno kontingent po trgovinski pogodbi, v približni vrednosti 70 milijonov dinarjev, za kar naj naši uvozniki nabavijo v Nemčiji potrebne blaga. Naša država ima zadosti potreb in povoda, da si nabavi industrijski material v Nemčiji, ki je glavna odjemalka naših kmetijskih pridelkov, in ne kupuje kakor na žalost doslej v pretežni večini v državah, ki nam konkurirajo na tujih tržiščih.

Politični pregled

Kakor je soditi iz pisanja italijanskega časopisa,

si Italija zelo prizadeva, da bi izsilila ukinitje sankcij.

Vsa italijanska javnost kaže zanimanje za to, kaj bo v tem pogledu sklenil svet Društva narodov v Ženevi, ko bo imel 16. junija izredno zasedanje. Vsekakor se v Italiji boje morebitne poostritve, čeprav zatrjujejo, da jim nobene sankcije ne morejo do živnega. Italijansko javnost tudi zanima,

kakšno stališče bo v pogledu aneksije Abesinije in sankcij zavzela levčarska francoska vlada,

ki jo bo sestavil Leon Blum. Italijansko časopisje naglašja, da nima Italija od Bluma ničesar pričakovati. Blum sam je izjavil, da ho-

leško pri duši, in da ji samota ne prija, čeprav si jo je sama izvolila.

»Srečno pot, stric Viktor.«

Stisnila sta si roke in se ločila. —

Malo minut nato sta odšla inženjer in Kaluta v nepremočljivih oblekah, visokih škornjih skozi zadnja hišna vrata. Nihče ju ni opazil.

Naglo sta korakala iz mesta proti nižavi, ki jo je bila poplavila reka. Srečavali so ju razburjeni ljudje. Vsi so se razgovarjali o povodnji.

Tako sta prišla do hiše izposojevalca čolnov, ki je stala na bregu ne daleč od rel.:

Viktor je govoril z možem.

»Rad bi dobil čoln, da poveslam v Severjevo tovarno. Moj nečak Janko Trtnik me je napotil k vam.«

Izposojevalec je pokimal. Poznal je Janka, ki je bil v poletnem času pogosto njegov naročnik.

»Da, mladega gospoda poznam. A tisto zastran čolna je težka stvar, gospod. Voda dere od tovarne, in tak lahek čoln je brž odplavljen, če veslač izgubi oblast nad njim. Vesel sem, da imam svoje čolne pod streho«, je dodal.

Žila na Viktorjevem čelu se je napela od nestrpnosti. Bilo mu je, kakor bi ga Romana klicala na pomoč in bi se ji v njeni samotni utegnili zgoditi bogve kaj hudega, če ne bo njega pri nji.

»Nič se ne ustavljajte, mož; jaz in moj sluga morava tja. Verjemite mi, da sva veslala že po globljih in bolj deročih vodah. Da pa ne boste v skrbeh, vam hočem založiti polno vrednost vašega čolna. Če ga ne

vrnem nepoškodovanega, ste vsaj obvarovani izgube,« je rekel nujno.

Te besede so naglo omehčale neodločnežovo srce.

»Če je tako, gospod, je stvar seveda druga. Takoj stopim v lopo in vam poiščem najboljši čoln. Samo ljudi zdaj nimam pri rokah. Pomagati mi boste morali, da ga spravimo iz shrambe.«

»Jaz in moj sluga vam bova pomagala. Ali ne bi bilo moči dobiti voza, da zapeleja čoln na severni konec mesta in odondodno vodo? Potem nama ne bi bilo treba veslati proti toku in bi se lahko približala tovarni s strani.«

Mož je pomislil. »Če hočete odriniti nekaj kovačev, vam s svojim lastnim vozom zapeljem čoln na pravi kraj.«

»Dobro, dobro — dobili boste, kar zahtevate — in še kaj več, ako se podvizate. Čas hiti.«

Deset minut nato je drdral voz s čolnom, debelo vrvjo, močnimi vesli in vso trojico mož skozi mesto.

Ljudje so spotoma zljali vanje, ne vedoč, kaj pomeni ta čudni tvor. Toda čim bolj se je voz oddaljeval od sredine mesta proti severu, tem samotnejša je postajala pot.

Ko so se spet približali vodi, je Viktor ostro pomeril okolico z očmi in velel čolnarju, naj ustavi. Tu ni bilo žive duše. Mesec je jasno svetil in pičila dva kilometra dalje v stran se je videla Severjeva tovarna sredi valovja.

Vsa okna so bila temna. Slabotna lučka sveče, ki je gorela v Romaninem kontorju, ni segala tako daleč.

Viktor in Kaluta sta skočila z voza. Indijec je s svojo herkulsko močjo snel čoln z voza, kakor bi bil orehova lupina. Položila sta vrv in vesla vanj ter ga zanesla na vodo, ki je tekla tukaj leno in mirno.

»Bresti bosta morala dalje noter, preden vama splava, gospod,« je rekel izposojevalec.

Viktor je pokimal. »Ne skrbite,« mu je zaklical, »saj veva, kaj je treba; kadar opraviva, dobite čoln nepoškodovan nazaj!«

Nato sta odbredla s Kaluto v vodo, porivaje čoln pred seboj. Nepremočljivi škornji so ju varovali mokrote. Ko je čoln splaval, sta sedla vanj ter ga jela odrivati z vesli. Kmalu jima je zaplesal na vodi, ki jo postajala tod čedalje nemirnejša.

Tedaj sta zastavila vesla in jo urezala naravnost proti tovarni. Izposojevalec je gledal nekaj časa za njima.

»Tema dvema se ni bati hudega, dobra veslača sta,« je dejal sam pri sebi.

In res je šlo vse po sreči. Lahkega posla seveda nista imela, čeprav nista veslala naravnost proti toku. Znoj jima je drl curkoma po obrazih; toda počasi sta se vendar bližala tovarni. Zdalci sta zagledala tudi bledo lučko v Romaninem kontorju. Glasno in tesnobno je butalo Viktorjevo srce od koprnenja po ljubljeni ženski.

Najtežji kos dela ju je čakal šele zdaj. Treba je bilo spraviti čoln do hiše, ne da bi se zaletel vanjo. Voda je segala v pritičje že do oken in Viktor ni vedel, kje bi pristal.

A tudi, kako naj pride v hišo? V veži je grgralo valovje malone do srede stopnic. Tam ni bilo dohoda s čolnarji.

Kar smeji se perilo!

Zares, Schichtovo terpentinovo milo pere tako prizanesljivo, da tkanine prav nič ne poškoduje. Odpravi temeljito iz perila vso nesnago in ga napravi lepo belega.

pere perilo bleščeče belo

Schichtovo
terpentinovo milo

...in za namakanje Ženska hvala

če prvenstveno sodelovati z demokratično urejenimi državami, kakor so Anglija, Rusija, Španija, Mala antanta in Zedinjene države. Na podlagi te izjave se že da posneti stališče, ki ga bo nova francoska vlada zavzela glede Abesinije in sankcij. V Rimu se zelo boje, da bi moglo priti do angleško-francoske fronte proti Italiji in Nemčiji.

Iz Adis Abebe poročajo, da so

Italijani že začeli zbirati Abesince v fašističnih društvih.

Podkralj Badoglio je vzpostavil svojo vladavino v Abesiniji z vso odločnostjo. Izgnal je več tujih novinarjev in dal aretirati 1500 ljudi, ki so osumljeni, da so sodelovali pri zadnjih požigih in ropih v Adis Abebi. Baje bodo Abesinijo upravno razdelili v tri velike pokrajine, v katerih bodo vladali guvernerji. Sedeži gubernij bodo v Harariju, Gondarju in nekem večjem mestu v zapadni Abesiniji. Po vsej državi se nameravajo zgraditi večje in manjše ceste.

Angleški zunanji minister Eden je v spodnji zbornici podal izjavo

o italijanskih obtožbah, da so iz Anglije dobavljali dum-dumske naboje abesinski vojski.

Dokazoval je neutemeljenost obtožbe, pri čemer je govoril zelo odkrito. Obenem je naglašal, da je moral povedati vse, da obvaruje dobro ime angleške industrije in tudi angleške vlade. Edenova izjava mora po mnenju politikov samo še bolj poostri napetost med Italijo in Anglijo. Pravi, da je Eden namerno govoril tako odkrito o kočljivih rečeh, da bi angleško javnost še bolj podžgal za poostritev sankcij.

Po nesrečni vojni s Paragvajem je v Boliviji, ki je morala Paragvaj odstopiti velik kos ozemlja, nastalo prevratno razpoloženje in so

bolivijski socialisti odstavili predsednika in vlado.

Revolucija pa se je izvršila brez vsakega prelivanja krvi. Za novega predsednika republike je določen polkovnik Torre.

Po Sloveniji gre glas: „Domovina“ je za nas!

»Kako naj pristaneva in prideva v hišo, Kaluta?« je vprašal Indijca za svet.

Kaluta se je oziral z bistrim pogledom prirodnega človeka. In mahoma je pokazal z glavo na dvigalo. Viktor ga je takoj razumel.

Počasi in previdno, da ne bi treščila s čolnom v zid, sta zaveslala bliže. Nato pa je Indijec odložil vesla, vzravnaval se v čolnu in prijel za vrvi, ki jo je bil z enim koncem že prej privezal k ladji.

»Držite se, sahib!« je rekel mirno.

Viktor je naglo odložil vesla ter se prijel za rob čolna.

In tedaj se je nagnil Indijec daleč nazaj, zalučil prosti konec vrvi okrog železnega stebra pri dvigalu in ga spretno prestregel, ko je priletel okrog. Samo Kalutovi silji in spretnosti se je moglo posrečiti to drzno dejanje. Ko je ujel vrvi, se je uprl z vso svojo težo. Z ostrim sunkom je čoln obstal in Kaluta ga je na vrvi počasi potegnili tik do dvigala. Dvigalo je viselo takrat v prvem nadstropju, nedaleč od oken Romaninega kontorja.

Kaluta je privezal čoln ter najprej pomagal gospodarju, da se je vzpel ob železnih stebrih in prečnikih do plošče dvigala. Naprava je bila zelo preprosta in je služila navadno le za vzdigovanje tovorov; zato je Viktor brez težave postavil nogo na zibajoča se tla.

»Se ti, Kaluta!« je zaklical slugi, hočeš mu pomagati. Ali Kaluta je smeje se pokazal svoje bele zobe. Njemu ni bilo treba pomoči; splezal je gor kakor mačka.

DOPISI

JARENINA V SLOVENSKIH GORICAH (Smrtna kosa). Nedavno smo pokopali kmeta Alojza Jamernika. Kljub orjaški postavi je moral umreti zaradi oslabelosti srca. Štel je 68 let. Njegova poslednja pot je pričala, kako zelo priljubljen in spoštovan je bil. Bil je vzoren gospodar in poštenjak. Dolgo vrsto let je bil župan in odbornik občine Vukovskega dola. Najbolj ga bodo pogrešali njegovih sosedj in znanci, ki jim je bil po svojih obilnih izkušnjah svetovalec v vseh rečeh. Pred letom dni mu je umrla edina hčerka Roza, stara 40 let. Mesec dni pred njim je umrl sin, star 42 let, kmet pri Sv. Jakobu v Slovenskih goricah, kar mu je gotovo pripomoglo k tako nagli smrti. Bil je lovec in so mu lovci izkazali zadnjo čast v obilnem številu. Bodi vsem iskrena hvala, ki so ga spremljali k zadnjemu počitku. Naj mu bo lahka domača zemljica!

KOSTANJEVICA NA KRKI. (Smrtna kosa). V bolnišnici v Brežicah je umrla preteklo soboto zvečer po hudji operaciji ga. Barica Košakova, soproga tukajšnjega krojaškega mojstra in kapečnika gasilske godbe g. Leopolda Košaka. Pokojnica je bila vneta Jugoslovenka in dobra mati svojemu edincu. Vrli ženi blag spomin, možu in sinu pa naše iskrene sožalje!

SV. LENART NAD LAŠKIM. Dramski odsek Društva kmečkih fantov in deklet bo gostoval v nedeljo 24. t. m. ob 20. v Sokolskem domu v Laškem z lepo ljudsko tridejanko »Črna žena«. Petje in ciganska godba. Igra je prirejena po zgodovinski povešti ter prikazuje zagonetno zgodbo iz kmečkega življenja, ki se je zgodila pred več sto leti na Gorenjskem. V oni dobi je nad kmetom že gospodaril graščak in deželo je strahoval Turek. Uprizoritev pripravlja režiser g. Rudo Deželak. Ker se za to igro zanimajo tudi druga društva, sporočamo naslov pisca »Črne žene«. Je to g. Ivan Redenšek iz Domžal. Igra se naroča pri njem. K naši uprizoritvi vabimo vse prijatelje lepih iger od blizu in daleč, saj je čisti dobiček namenjen za ustanovitev knjižnice in nabavo knjig. Igra se ponovi na binkoštno nedeljo ob pol 15. pri Sv. Lenartu v šolski dvorani.

Čoln sta pustila na mestu, kjer je bil privezan.

Z dvigala sta dospela na širok hodnik, ki je vodil v kontorje. Viktor je brez težave našel svojo pot; mignil je Kaluti, naj mu sledi. Tako sta stopala po hodniku, ki ga je medlo razsvetljevala mesečina, tja do vrat Romanine pisarne. Viktor je vrgel oljni plašč od sebe.

»Ostani tu v predsobi, Kaluta, dokler te ne pokličem«, je dejal.

In Kaluta se je naslonil na steno ter prekrižal roke.

25. POGlavJE.

Z globokim vzdihom si je Viktor pogladil mokre lase iznad čela in krenil s trdnim korakom proti vratom Romaninega kontorja.

Ko se je Romana odločila, da ostane tu, je sledila hipnemu nagibu. Zdaj pa, ko je bila že toliko ur sama in ločena od vsega življenja, se ji je zdelo nespametno in nepremišljeno, da se ni bila vrnila domov. Ako se je hotela za vsako ceno ogniti Viktorja Trtnika, mar bi bila odpotovala za nekaj dni!

Ali zdaj so bile take misli podobne zvonjenju po toči.

Pošastna melodija šumeče in grgrajoče vode, blede in negotova razsvetljava, pa strašna samota, ki jo je obdajala — vse to jo je delalo neizreklivo nervozno. In zraven še bol, ki je glodala v njenem srcu! Tako nesrečna je bila, da si je iz dna duše želela smrti.

Dora in Janko sta jo klicala po telefonu; napram njima se je kazala mirno in hrabro.

ŠKOCIJAN PRI TURJAKU (Smrtna kosa). V nedeljo je preminila ga. Lenčka Šmucova, žena posestnika, predsednika šolskega odbora in občinskega svetovalec g. Leopolda Šmuca iz Malih Lipljen. Zapustila je pet sinov in tri hčerke izmed katerih sta dve v Ameriki. Pokojnica je štela 55 let. K večnemu počitku smo jo spremili v torek 13. t. m. ob velikih udeležbi. Med vencij je bil tudi lep venec kmečke mladine. Rajnka je bila dobra in priljubljena žena. Užaloščeni rodbini naše iskrene sožalje. Lahka naj ji bo zemljica!

TRNAVA PRI GOMILSKEM (Smrtna kosa). Te dni je umrla ga. Ana Korunova, vdova po posestniku, mati poštnega inspektorja pri poštnem ravnanstvu v Ljubljani g. Ivana Koruna. Dosegla je lepo starost 86 let. Bodi dobri pokojnici ohranjen blag spomin, njenim svojcem naše sožalje!

Gospodarstvo

Tedenski tržni pregled

GOVED. Na mariborskem sejmu so se trgovali za kg žive teže: debeli volji po 3.50 do 4.75, poldebili volji po 3.30 do 3.50, plemenski volji po 2.90 do 3.50, biki za klanje po 2.80 do 3, klavne krave debele po 2.75 do 3.50, plemenske krave po 2.50 do 3, krave klobasarice po 1.75 do 2, molzne krave po 3 do 3.75, breje krave po 3.25 do 3.75, mlada živina po 3 do 4, teleta po 4.50 do 5.50 Din. Mesne cene: volovskemu mesu prve vrste 8 do 10, II. vrste 6 do 8, mesu od bikov, krav in telic 4 do 6, telečjemu mesu od I. vrste 8 do 10, II. vrste 5 do 6, svinjskemu mesu 8 do 12 Din.

SVINJE. Na zadnjem ptujskem sejmu so bile cene za kg žive teže: pršutarjem 5.50, debelim svinjam 6 do 6.50, plemenskim 4.75 do 5 Din; kg mrtve teže 8 do 8.50 Din. Prašce, stare 6 do 12 tednov so prodajali po kakovosti od 60 do 100 Din za rilec.

VINO. Opaža se majhen razmah v mali prodaji, toda po večini je s cenejšimi vini od 3 do 4 Din, med tem ko se trgujejo dražja vina od 5 Din navzgor le, kolikor se sproti potrebuje. Ponudba je precejšnja, a povpraševanje majhno. Belega je več na razpolago, kakor rdečega. Najbolj gredo v promet rde-

Janko ji je obljubil, da jo ob desetih iznova pokliče. Komaj je čakala, da bi začula zvonec. Ko je storila svoj prenaplajeni sklep, si ni mislila, da ji bo tako težko pogrešati človeške besede!

Vsa upehana se je vrgla na divan, boreč se s svojo notranjo muko.

Tedaj pa je mahoma začula pred vrati korake. Izprva je mislila, da se ji blede. Vzravkala se je, pridržala sapo in prisluhnila. Da — spet je razločno slišala, da nekdo hodi.

Ni se upala geniti; dihanje ji je zamrlo v prsih. Vsa odrevenela je strmelja v vrata.

Potemtakem ni bila sama v poslopju? A že je potrkal na njena vrata. Zdrznila se je, in srce ji je jelo burno razbijati. Zdelo se ji je, da mora zdajzdaj vdreti skozi vrata nekaj nezasiškanega in groznega. Samota je bila do bolelega razdražila njene čute. Sele ko je potrkalo drugič, se je osrečila. Potegnila si je z roko preko oči, kakor bi se ji sanjalo, in zaklicala s polpridušenim glasom »Noter!« In tedaj so se vrata odprla. Viktor Trtnik je stopil na prag. Ni se mogla premagati; na glas je zavpila od strahu in zastrmela vanj, kakor bi videla prikazen z onega sveta. Planila je na noge ter se odmeknila od njega, kakor daleč je mogla. Tako sta si stala nekaj časa molče nasproti in gledala drug drugemu v blede, drgečočj obraz.

Viktor je bil zaprl vrata za seboj.

Nazadnje se je Romana toliko zbrala, da je s hrupavim, razburjenim glasom izpregovorila: »Kaj hočete tu? Kako ste prišli semkaj?«

(Dalje)

ča dolenjska vina. Vina so se povsod dobro učistila, osobito ona že drugič pretočena in že popolnoma povrela.

KRMA. Na mariborskem trgu so prodajali slamo po 18 do 22, seno pa po 40 do 44 dinarjev za 100 kg.

JAJCA. Na ljubljanskem trgu so bila po 20 do 22 za 10 Din.

ČESNJE. Banatske in dalmatinske so bile na ljubljanskem trgu po 12 do 16 Din za kilogram na drobno.

Sejmi

24. maja: Nova vas na Błokah;
25. maja: Gornja Radgona, Koflje, Luče, Mala gora, Mengeš, Radeče pri Zidanem mostu, Rogatec, Svetina, Sv. Urban pri Ptuj, St. Gotard pri Trojanah, Vitanje, Rajhenburg, Stična, Velenje, Vinica na Dolenjskem;

26. maja: Rakičani;
27. maja: Veliki Cirknik, Zerovnica;
28. maja: Puconci, Turnišče, Velike Lašče, Vesela gora;
30. maja: Dolenja vas pri Ribnici, Stara Sv. gora;
31. maja: Boštanj, Kostanjevica ob Krki, Mirna peč.

Vrednost denarja

Na naših borzih smo dobili v devizah s prišteto premijo:

1 nizozemski goldinar za 29.76 do 29.91 dinarjev;

1 nemško marko za 17.56 do 17.70 Din;

1 angleški funt šterling za 218.48 do 220.54 dinarjev; 1 ameriški dolar za 43.69 do 44.05 dinarjev;

1 ameriški dolar za 43.69 do 44.05 Din;

100 francoskih frankov za 289.96 do 291.39 dinarjev;

100 češkoslovaških kron za 182.34 do 183.44 dinarjev;

Vojna škoda se je trgovala po 358 do 359 Din, investicijsko posojilo pa po okrog 81 Din. Avstrijski šilingi so bili v zasebnem kliringu po 9.19 Din in nemški klirinški čeki po 13.55 Din.

Drobne vesti

— Cene mesu v Ljubljani spet znižane. Pred mesecem dni so ljubljanski mesarji povišali cene mesu, pri čemer so se sklicevali na to, da se je cena živini zvišala. Vendar

pa mesarji svojega sklepa niso mogli izvajati dosledno. Zadnje dni so mesarji spet sporazumno znižali cene na staro prejšnjo višino. Tako stane zdaj kilogram najboljšega govejega mesa 10 Din. V splošnem pa so cene: prvovrstnemu mesu 8 do 10 Din, drugovrstnemu 6 do 8, tretjevrstnemu pa 5 do 7 Din za kilogram.

Domače novosti

* **Spomenik maršalu d'Esperayu v Beogradu.** Ob sodelovanju zastopnikov vlade, vojske, rodoljubnih in dobrodelnih društev kakor tudi velike množice beograjskega prebivalstva je bil v nedeljo dopoldne svečano odkrit spomenik maršalu francoske vojske in jugoslovenskemu častnemu vojvodi Franchetu d'Esperayu. Odkritju spomenika je prisostvoval tudi sam sivolasi maršal.

* **Poverjenikom(-cam) Vodnikove družbe.** Ob koncu leta poteče rok v smislu zadnjega odstavka tretje točke družbene okrožnice, razposlane poverjenikom(-cam) ob koncu aprila. Uprava Vodnikove družbe vljudno prosi poverjenike(-ce), da blagovolijo na dopisnicah, ki so bile priložene zadnji okrožnici, zanesljivo do konca maja sporočiti podatke o številu članstva, da bo mogel odbor družbe določiti naklado za letošnje Vodnikove knjige.

* **Izpit za vodstvo privatnih trsnic.** Za vodstvo zasebnih trsnic so napravili 18. aprila izpit: Pregl Josip, Polički vrh, Sv. Jakob (odlično); Slavič Feliks, Podgrad (odlično), Zemlič Fric, Ljutomer, (odlično); Plohl Alojz, Kicar (zadostno); Krameršek Anton, Št. lj v srezu Celju (dobro); Nanut Irma, Svibno (odlično); Berglez Vaclav, Zg. Ložnica (zadostno); Kurnik Peter, Vrhole (zadostno); Žagar Ciril, Konjice (prav dobro); Ozmeč Stanko, Ilovci (prav dobro); Dvoršak Anton, Ritznoj (dobro); Farkaš Janez, Dolnjelendavske gorice (prav dobro); Jesenek Ignac, Okoška vas-Oplotnica (odlično); Bezjak Franc, Senik, (prav dobro). Banska uprava je izdala navedenim potrdila vzposobljenosti za uspešno vodstvo zasebnih trsnic na podlagi odloka izpitne komisije na banovinski vinarski in sadjarski šoli v Mariboru.

ALBUS domače milo

ČUVA VAŠE PERILO!

Dobiva se povsod! Pazite na ima ALBUS!

* **Zamenjajte stare bankovce!** Agencija Avala uradno poroča: Obveščajo se interesi, da bodo od 20. t. m. glavna državna blagajna in vse davčne uprave zamenjavale bankovce, katerim je rok za zamenjavo pri Narodni banki potekel 4. t. m. To so bankovci: po 1000 Din (z dodatno tiskano rozeto) izdaje 30. novembra 1920, bankovci po 10 Din (rdečkaste barve) izdaje 26. maja l. 1926, in po 10 Din (rdečkasti) izdaje 1. decembra l. 1929. Pravica za zamenjavo teh bankovcev ne zastareva. Za zamenjavo je treba, da predložitelj bankovcev sestavi spisek bankovcev po vrsti, seriji in številki in ta spisek podpiše s svojim polnim imenom in priimkom ter navede svoj točni naslov. Za zamenjavo teh bankovcev ni treba plačati takse.

* **Slovenski rudarji posredujejo zaradi dobav premoga železnicam.** Dne 14. t. m. je prispelo v Beograd odposlanstvo rudarjev iz Zagorja in zastopnikov Trboveljske premogokopne družbe, da posredujejo zaradi dobav premoga za državne železnice. Zastopniki rudarjev zatrjujejo, da je zdaj upanje, da bo v kratkem dosežena povoljna rešitev tega vprašanja.

* **Celjska občina je prevzela Kvaternikovo posestvo.** Kakor je znano, je mestna občina celjska kupila lepo Kvaternikovo posestvo, tako zvan Kristinin dvor v Medlogu, kjer bo hiraonica. Te dni se je vršil ogled poslopij in posestva, dan nato so pa zastopniki mestne občine prevzeli od dosedanjega gospodarja polkovnika g. Kvaternika posestvo. V glavnem poslopiju in stranskih hišah bo po malenkostnih predelavah mogoče takoj namestiti kakih 60 hiralcev, ki bodo s tem dobili zavetišče.

* **Velike vozne olajšave za Ljubljanski velesejem** od 30. t. m. do 8. junija nudijo potnikom železniška uprava, Aeroput in broderska društva. Z rumeno izkaznico, ki

DOMA

Toda tega nisem storila. Hotela sem vedeti več. Hotela sem spoznati vse njene zmožnosti. Zato sem ji naročila, naj napravi kratek opis Maraucourta in njegove okolice, na kratko ali pa na široko. Rekla sem ji, da mi je vse eno, ali bo obsegal ta opis dvajset ali pa sto vrst. In prej kakor v eni uri mi je napisala štiri obsežne strani. Reči vam moram, da sem bila pošteno presenečena, ko sem to nalogo prebrala. Vse je bilo v njej združeno. Vas sama, tvornice, pokrajina, splošni vtisk in posameznosti. Celo stran je porabila za popis ribnika in za vse, kar se tam vidi, za njegove ptice, za meglena jutra in prelepe večere. Če je ne bi bila videla, ko je pisala in če ne bi bilo teh nesrečnih pravopisnih napak, bi bila mislila, da je ves sestavek kje prepisala. No, nekaj mesecev bo potrebovala, da se bo naučila lepe pisave in pravopisa, to, kar že zdaj zna, ji pa ne bi mogla dati nobena šola niti v desetih letih. Če količkaj utegnete, gospod Vulfran, vam svetujem, da njeno nalogo preberete. Videli boste, da prav nič ne pretiravam.

Gospod Vulfran je bil te hvale zelo vesel. Razpršila mu je vse pomisleke, ki jih je dotlej imel. Potem je povedal gospodični Lepotičnikovi, zakaj je mogla Perina ribnik tako dobro opisati. Pravil ji je, kako je dolgo prebivala v kočici ob ribniku in kako si je brez sredstev napravila tam udoben dom in si celo kuhala.

Gospodična učiteljica ga je napeto poslušala. Ko je končal, mu je rekla:

»Tu se najbolje vidi, da je v življenju res največ vredno to, česar se človek sam nauči in kar si ustvari z lastno močjo. To dekle ne bi bilo tako odločno in tako vestno, če se ne bi bilo moralo dolgo boriti za svoj obstoj.«

»Res je. In to mi je bilo tudi pri tem dekletu najbolj všeč. Recite ji, naj vam sama popiše vse svoje življenje. Videli boste, koliko moči in odločnosti je potrebovala, da se je prebila naprej.«

»Saj je zdaj dobila svoje plačilo, ko ste se začeli vi zanj zanimati, gospod Vulfran.«

»Zanimati — to je premalo, gospodična. Priljubila se mi je, kajti ničesar na svetu ne cenim tako zelo kakor trdno voljo, ki je tudi iz mene naredila to, kar sem zdaj. Zato vas prosim, da tudi vi med učenjem krepite dekle v tej čednosti. Saj sem prepričan, da mora biti zelo pridna in ubogljiva učenka. Zdj pa dovolj o tem. Dekle prihaja!«

Perina je bila res dobra učenka in je zelo hitro napredovala. Seveda se pa s svojo učiteljico ni pogovarjala samo o učenju, ampak tudi o drugih stvareh. Zlasti pogosto je govorila z njo o gospodu Vulfranu.

Tako je zvedela od svoje učiteljice, da bi se dala tovarnarjeva slepota ozdraviti.

Gospodična Lepotičnikova je namreč pogosto govorila z domačim zdravnikom doktorjem Ruchonom o bolezni gospoda Vulfrana in ta ji je povedal marsikaj, kar je zdaj zvedela tudi Perina.

Gospod Vulfran je imel dvojno očesno mrežo, ki bi se dala z operacijo odstraniti. Te operacije se pa zdravnik ni upal lotiti zaradi tovarnarjevega slabega zdravja. Tovarnar je namreč bolehal za ponavljajočim se vnetjem pljučnih vršičkov. Zato je po-

gosto težko dihal in kri mu je silila v glavo. Tudi srce mu je nagajalo. Dostikrat cele noči ni mogel zaspati. Če se je hotel zdravnik odločiti za operacijo, bi bil moral pozdraviti najprej ponavljajoče se vnetje. Toda gospod Vulfran je neposlušen bolnik. Bil je strašno nepreviden in ni prav nič pazil na zdravnikove ukaze. Sicer pa je bilo to tudi nekoliko težavno, ko se je moral brigati za toliko reči. Sam je prav za prav vodil vse delo v tovarni, razen tega pa mu je tudi žalost zaradi sinovega odhoda vzela dosti moči. Sam se je dobro zavedal tega, da ne bo z njegovim zdravjem nič bolje, dokler ne bo zvedel, kje se muči njegov sin in kaj dela. Kadar je mislil nanj, se ga je polotila vročica, ki jo je pozabil šele tedaj, ko se je zatopil v svoje delo. Vse življenje mu je minevalo med samim delom in mislimi na sina. Nobene zabave si ni privoščil, nobenega oddiha. Tako se njegova bolezen ni prav nič popravila, nasprotno, še poslabšala se je.

Perina je bila najbolj srečna, kadar je lahko zapeljala gospodično Lepotičnikovo, da je začela govoriti o gospodu Vulfranu. Rada bi bila pa zvedela še marsikaj drugega, o tovarnarjevih sorodnikih, o katerih je nekdo precej slišala na vrtu Rozalijine babice. Toda učiteljica ji o tem ni ničesar povedala. Kar ogibala se je takih pogovorov.

Cisto prirodno je bilo, da se je Perina zanimala za bolezen gospoda Vulfrana, ki je bil njen dobrotnik, da pa se zanima tudi za čenče, ki jih trosijo po vasi, to pa gospodični Lepotičnikovi ni bilo prav všeč.

Perina torej najbrž o tovarnarjevih sorodnikih ne bi prav nič zvedela, če ne bi bila hotela usoda, da je prav tiste dni napovedala

jo za dva Din dobite pri postajni blagajni, kupite cečo karto do Ljubljane, kjer vam bodo na velesojni potrdili obisk, nato pa se boste mogli brezplačno vrniti domov. Za dopotovanje bo veljala ta olajšava od 25. t. m. do vštetelega 8. junija, za povratek pa od 30. t. m. do vštetelega 16. junija. Aeroput je dovolil polovični popust na vseh svojih progah na velesojnsko legitimacijo. Prevoz prtljage do 15 kg brezplačen. Od brodar-skih družb je Zeteska plovilna dovolila polovični popust, ostale pa popust, ki obstoji v tem, da se lahko za karto 3. razreda vozite v drugem razredu, s karto 2. razreda pa v 1. razredu.

* **Po 21 letih iz Rusije.** Iz Omska preko Dunaja je prispel v torek v domovino 42 letni ruski ujetnik Karel Selan iz Zgornje Šiške pri Ljubljani. Z njim sta prišla žena in 10 letna hčerka. Selan je povedal, da je v Rusiji še zmerom mnogo naših rojakov, ki bi se radi vrnili domov, pa si ne znajo pomagati.

* **Uvedeno je postopanje, da se razglasi za mrtva Anton Pustoslemšek,** rojen l. 1893. v Vologu, pristojen v občino Bočno, in Anton Zabelj, rojen leta 1883. v Grobelcah, pristojen v občino Zusem. Pustoslemšek se je izselil v Ameriko leta 1913., a že nad 10 let ni več pisal in tudi drugih vesti ni o njem. Zabelj pa je bil leta 1914. ranjen na gališki fronti, nato je bil ujet in oddan v bolnišnico v Kijevu. Zadnjič je pisal 9. decembra leta 1914.

* **Dolarska dediščina.** Po dopisu generalnega konzulata v Chicagu je umrl 6. novembra l. 1931. v Du'uthu v Ameriki neki Anton Touser (morda Anton Tomšič ali Tavčar). V Ameriki je bil 30 let; stanoval je redno v kraju Mungerju. Po zanimanju je bil kmetovalec. Očetu je bilo ime Josip, materi Marija in imel je sestro z imenom Marija. Pokopan je bil 10. novembra l. 1931 v Mungerju. Dediča zapuščine bi bila brat pokojnega Janez in sestra Marija, doma baje iz Zavca štev. 41., občina Posavec. Oba kraja sta neznana. Ker manjkajo tudi drugi potrebni podatki dedičev, se vsi občinski in župni uradi in še posebej naši izseljenci naprošajo, da pošljejo njim znane podatke izseljenskem referentu banske uprave v Ljubljani. Uredništva slovenskih časopisov v Ameriki naprošamo, da blagovoljivo ponatisniti to poizvedbo.

svoj obisk Kazimirjeva mati, gospa Bretonneux.

Perini je naznanil njen prihod gospod Vulfran sam. Zato je Perina nekega jutra učiteljici sporočila, da popoldne najbrž ne bo mogla delati naloge, ker pričakujejo v gradu obisk. Potem ji je mimogrede še povedala, kako sta jo Talouel in Teodor nedavno lovila zaradi brzojavke.

Ko je Perina svoji učiteljici to povedala, je postala gospodična Lepotičnikova iznena-da raztresena.

Kaj naj to pomeni?

Perina se je temu sama čudila, saj svoje vzgojiteljice še nikoli ni videla v tako nenavadnem razpoloženju.

Šele malo pred koncem ure je dobila Perina odgovor na to vprašanje, ki si ga ni vedela razlagati.

»Drago moje dete«, ji je dejala učiteljica s pridušenim glasom, »svetovala bi vam, da bi bili zelo oprezni v pogovoru s to damo.«

»Oprezna? Zakaj pa?« se je začudila Perina.

Gospod Vulfran mi ni velel samo to, naj vas učim, ampak tudi to, naj vas vzgajam. Zato sem vam dala ta nasvet.«

»Prosim vas, gospodična, povejte mi, kaj mislite s temi besedami. Obljubljam vam, da bom storila vse tako, kakor mi boste naročili.«

»Dobro. Govorila bom!« je odvrnila gospodična Lepotičnikova. In res je čez nekaj časa začela:

»Najbrž veste, da je ves Marancourt v skrbeh zaradi bolezni gospoda Vulfrana, še bolj pa zaradi tega, ker njegovega sina, gospoda Edmunda ni iz Indije nazaj«

* **Neurje nad Poljčanami.** Te dni je bila nad Poljčanami in okolico nevihta, ki je napravila zlasti v Lovniku, na Pečici in bližnjih naseljih mnogo škode. Potok Bela je bil premajhen, da bi sprejel vso to ogromno množino vode tako naglo vase, zato se je razlil daleč naokrog. Besneča voda je drla v stanovanja in hleve. Dvama posestnikoma je razdrila svinjske hleve in osem svinj se je znašlo v vodi. V zadnjem trenutku so vse rešili razen dveh. Na več mestih se je utrgal plaz in zasul rodovitne njive. Banovinska cesta proti Rogoški Slatini je močno razdrapana. Zelo prizadet je posestnik Zorko iz Lovnika. Njemu je voda odnesla 12 sežnjev bukovih drv in voz stelje. Zrušilo mu je tudi svinjski hlev. Večjo škodo je utrpel dalje mlin v Poljčanah. Voda je porušila na dveh mestih škarpo in si izbrała novo strugo. Mlinarja so v zadnjem trenutku rešili iz obema smrti. Kolarju Oniču je vzela voda ves les. Med nalivom, ki je trajal poldru-guro, je strašno treskalo in grmelo.

* **Letošnji pomladni velesojem v Ljubljani** (od 30. maja do 8. junija) bo obiskovalcem nudil celoten pregled naše domače proizvodnje, njenega napredka in novih izsledkov našega tvorčnega duha. Svoje izdelke pa bodo razstavile tudi tuje tvrdke, zlasti onih panog, ki se pri nas še niso udomačile, kakor na primer avtomobilska industrija. Primerno razvrščeno v posameznih paviljonih bodo razstavili: strojna in kovinska, lesna in tekstilna, papirna in kemična, živilska in usnjarska industrija in obrt. Napredni naši mizarški podjetniki bodo pokazali, da zmorejo ugoditi najbolj razvajanemu okusu in najbolj praktičnim težnjam glede stanovanjske opreme. Odlično bo zastopana tudi mala obrt. Poleg splošnega dela razstave bodo prirejene letos tudi še nastopne specialne razstave: »Sodobna gospodinja« v zvezi z modno revijo, gostinska, ki naj služi napredku našega turizma, in avtomobilska. Na razstavi »Živalce« pa bodo rejci perutnine, kuncev, kanarčkov in drugih eksotičnih ptičev pokazali, kakih smernic se je treba držati pri rejih teh živalic. Enkratni vstop v velesojnske prostore bo stal 8 Din. Skupine bodo imele znižano vstopnino. Velesojnske legitimacije po ceni 25 Din bodo omogočale 20 posetov, in sicer 10 na razstavišče in 10 na veselični prostor, kjer bo obilno oskrbljeno za naj-

»Da, gospodična, precej sem že o tem slišala«, je potrdila Perina.

»Kaj bo iz tovarn, od katerih živi sedem tisoč delavcev — in tistih, ki žive od teh delavcev, niti ne štejem — če bo gospod Vulfran umrl, gospoda Edmunda pa ne bo nazaj? Več ljudi je, ki upajo, da bodo dedovali ogromno premoženje. Zdej že izprašujejo vsi, ali bosta dobila vse tovarnarjeva nečaka, gospod Kazimir in gospod Teodor, ali pa bo vse pripadlo človeku, ki je pomagal gospodu Vulfranu dva set let voditi ta ogromni stroj — ravnatelju Talouelu. Saj bi bil morda res on tisti, ki bi znal edini ohraniti vse, kar se je v desetletjih dela nabralo. Ko je tovarnar poklical k sebi svojega nečaka Teodorja, so mislili, da si je njega izbral za naslednika, ko pa je pred nekaj leti prišel še gospod Kazimir, so začeli govoriti, da se je moral v Teodorju zmotiti in da ga misli nadomestiti z drugim. Nekateri so spet govorili, da se ni odločil za nikogar, ker je vse namenil svojemur sinu, čeprav se je bil z njim sprl. Kajti vsi vedo, da v zlic dvanajstim letom, kar ga ni videl in ne slišal o njem, svojega sina še zmerom prav tako ljubi, kakor ga je ljubil nekoč. Seveda pa nihče ne ve, ali se bo gospod Edmund sploh še kdaj vrnil, ker že tako dolgo ni nobenega glasu o njem. Kakor sem slišala, je vedel za kraj, kjer se je gospod Edmund pred leti mudil, samo naš domači župnik, s katerim sta si dopisovala. Zdej pa je stari gospod že dve leti mrtev.

Kakor zdaj ve kaže, je prav verjetno, da se je gospod Edmund kje izgubil. Kaj hočete, svet je velik in povsod preži nesreča na človeka. Nihče ne ve ničesar zanesljivega o

raznovrstnejšo zabavo; velikomestni variete, kamor je vstop brezplačen, ples, tobogan, vrtljaki, dobro vino in jelo. Posetniki velesojnska bodo uživali na železnici in na zračnih progah polovični popust od normalne cene in popust na tramvaju. Poset na velesojem lahko izkoristite za ogled Ljubljane in njene lepe okolice.

* **Strela je zanela požar.** V četrtek je bilo v Saleški dolini neurje, med katerim je grmelo in treskalo. Zdaoci je strela udarila v Prelogah v gospodarsko poslopje posestnika Ivana Bizjaka, po domače Ograjška. Plameni so naglo objeli lepo poslopje. Goreče poslopje je stalo blizu hiše, vendar je k sreči ogenj ni dosegel. Na kraj nesreče so prihiteli gasilci iz Velenja, Soštana, Družmirja, Saleka in Gaberka. Živino so rešili, vse drugo pa je ogenj uničil.

* **Smrtna nesreča.** 53letni posestnik Kekc iz Zobjeka je šel v petek v svoj vinograd v Slatini škropiti vinske trte. Med delom mu je spodrsnilo, da je zdrknil v globok jarek, kjer si je zlomil tilnik in obležal mrtev.

* **Luna ga je nosila.** 15letni hlapec od Sv. Marijete Stanko Žernicki je sanjal, da leti po zraku, pri čemer je padel s svojega ležišča. Pri tem je dobil občutne poškodbe na glavi. Prepehali so ga v mariborsko splošno bolnišnico, kjer je dejal, da ga je luna nosila.

* **Iz rumenega napraviti belo ni čarodejstvo!** Koliko gospodinj toži, da je njihovo perilo, poprej tako lepo belo, že po nekajkratnem pranju porumenelo. Ves trud in muka, vse mrcanjanje in drgnjenje nič ne pomagajo, perilo je in ostane rumeno. Pa vendar ni čarodejstvo, dobiti spet lepo belo perilo. Za pranje se mora vzeti samo zares dobro milo — Schichtovo terpentinovo milo. To čisto jedrnatno milo odpravi brez truda in prizanesljivo vso nesnago iz perila. Schichtovo terpentinovo milo pere bleščeče belo.

* **Razbiti splavi.** V četrtek so peljali neki splavarji svoje splave z Zidanega mosta proti Radečam kar ponoči. Ker je bilo že pozno, splavarji niso videli, da so na mestu, kjer so hoteli pristati, privezani že drugi splavi. Zaradi močnega sunka so se pri teh splavih potrgale vrvi, s katerimi so bili privezani k bregu in splavi so brez ljudi splavali v tok Save. Splavarji, ki so zakrjivili nesrečo, so priklicali na pomoč že speče splavarje. N-

njem. Gospod Vulfran je sicer prepričan, da njegov sin še živi in da bo prej ali slej prišel domov, toda ljudje, ki jim gre v račun, da bi gospod Edmund izginil, so prav tako trdno prepričani, da ga ni več med živimi. Zdej počenjajo na skrivaj vse mogoče, da bi postali gospodarji položaja. Dobro vedo, da bi utegnila vest o sinovi smrti gospoda Vulfrana hudo zadeti, da bi morda pomenila tudi njegovo smrt in na to tudi računajo. To je vse, kar vam morem povedati. Dovolj razumni ste, da boste zdej razumeli moje svarilo, da bodite oprezni v pogovoru z materjo gospoda Kazimirja. Če boste prijazni z njo, se boste zamerili materi gospoda Teodorja. Če pa boste prijazni z obema, si utegneta nakopati jezo tistega, ki se mora bati obeh. Zato vam, drago dete, svetujem največjo opreznost. Govorite z njo kolikor mogoče malo in se ogibajte preveč določnih odgovorov. V življenju je pogosto bolje, da se skrije človek v senco, kakor pa da bi se preveč kazal na soncu. Bolje je, da misli o vas, da ste neumno dekle, kakor pa da bi poskušala z vašo pomočjo izpeljati kakšen svoj načrt. Bodite prepričani, da bo za vas to najbolje.«

STIRINTRIDESETO POGAVJE

Nezaželena dobrotnica.

Ti prijateljski nasveti seveda niso mogli Perine docela pomiriti.

V resnici je bila namreč Perinina naloga dosti težavnejša, kakor je mislila gospodična Lepotičnikova, ne samo zaradi vsiljivosti obeh mater, ampak tudi zaradi medsebojnega tekmovanja obeh. Obe sta namreč

lo do sto mernikov raznega žita in nekaj obleke. Vse to je postalo žrtev ognja, med tem, ko so vrli gasilci rešili iz sob skoro vse pohištvo, perilo in obleke.

*** Mačevo je hotela spraviti s sveta.** Pri Grudnovih na Malem Osolniku je že dalje časa vladalo sovraštvo med mlado posestnico in njeno 60letno mačevo. Starega Grudna je nedavno zadela kap in hčerka je bila v skrbeh, da utegne očetovo posestvece pripasti mačehi. Podjetna mlada Grudnovka se je zato odločila, da spravi mačevo s sveta. Nameravala jo je vreči v vodnjak, toda starka se ji je strgala iz krepkih rok in zbežala na podstrešje. Pastorka je hotela za njo in jo je s steklenico silno obdelala. Zamašila ji je usta, da ne bi mogla kričati, a ker starka le ni izdihnila, je šla pastorka po vrele vode in jo je poparila po životu, nato pa še zdrgnila s soljo. Med tem pa je strašno vpitje nesrečne žene že privabilo sosede, ki so mačevo rešili smrti. Odpravili so jo k zdravniku v Lašče, od tam pa v bolnišnico. Grudnovka je bila prijavljena orožnikom na Turjaku, ki vodijo preiskavo.

*** Sleparstva s ponarejenim pečatom.** Pred tričlanskim senatom v Celju se je zagovarjal 27letni, že večkrat kaznovani, k Sv. Barbari v Halozah pristojni pekovski pomočnik Podhostnik Maks. Podhostnik je s ponarejenimi listinami obral več ljudi za večje zneske. Na listinah, opremljenih z žigom ponarejenega pečatnika Zbornice za TOI, se je kot brezposelni trgovski sodruđnik priporočal za podporo. Ponarejen pečatnik si je nabavil pri Jožku Dolencu v Ljubljani, ki se mu je predstavil kot uradnik Zbornice za TOI v Ljubljani. Maks Podhostnik je bil obsojen na dve leti robije, na izgubo častnih pravic za dobo štirih let in na eno leto prisilnega dela po prestani kazni.

*** Razpust nezakonitega društva.** Policijska uprava v Zagrebu je v odločkom št. t. m. prepovedala delovanje Centralnemu komitetu akcionih odborov za zaščito kožarsko-preradišvačke radinosti u Jugoslaviji s sedežem v Zagrebu in akcijskemu odboru v Zagrebu. Prepoved je izrečena zaradi tega, ker se navedena združenja niso držala zakonskih predpisov in niso imela pravih potrjenih. Spričo tega jih oblastvo smatra za nezakonita združenja. Te dni je bila izvršena hišna preiskava pri tajniku Centralnega komiteta Milanu Čupaku, referentu Obrtne zbornice v Zagrebu. Zaplenjen je tudi društveni arhiv. Predsednik razpuščene nezakonite organizacije je bil Jakil Julij, usnjarski industrijec iz Karlovca, tavnik Feliks Neumann, trgovec z obutvijo iz Zagreba, blagajnik pa inž. Richard Neumann, prokurist Hertmannove trgovine z usnjem v Zagrebu. Organizacija se je obračala tudi na posamezne občine in zahtevala od njih, da povišajo trošarino in uvoznino na obutev firme Bat'a.

*** Beg dveh kaznjencev.** Nedavno so šli gojenci poboljševalnice v Ljubljani v spremstvu paznikov na sprehod na Rožnik. Med gojenci sta bila tudi 19letni Albin Pristovnik iz Smrečnega pri Mariboru in 19letni Maks Kogler iz Pristave pri Prevaljah. Na vrhu Rožnika jih je zajela huda ploha in vsi so se zatekli pod drevesa. Kogler in Pristovnik pa sta to priložnost porabila in pobegnila. Begunca sta imela na sebi modro obleko, kakršno nosijo v poboljševalnicah. Pristovnik je imel postavo, Kogler pa precej visok in grega obraza.

*** Roparska družba prijeta.** Roparski napad v Mokronogu, ko so zločinci odnesli železničarski vdovj Katarini Borštnarjevi okoli 35.500 Din je bil pojasnjen te dni, ko so aretirali morilca Kazimira Zahorika, glavnega kolovodčjo ropanjev. Kot udeleženci tega drznega ropa so bili še aretirani in privedeni v zapore novomeškega okrožnega sodišča Peter Črček iz Mokronoga, Jože Sebanec iz Brezovice pri Trebelnem, Alojzij Hiršman iz Ljubljane in Alojzij Metelko iz Brezovice pri Trebelnem.

*** Razbojniška tolpa.** V soboto je obpotoval zagrebški trgovec z orožjem Martin Borovnik z dvema prijateljsoma v Žutico, kamor je pogosto hodil na lov. Na poti do lov-

ske hišice blizu Kutine je družbo spremljal še lovski čuvaj, Borovnik je nameraval prenočiti v lovski hišici, da bi zgodaj zjutraj šel na srnjaka. Ko je družba prišla do lovske hišice, je čuvaj gostom pripravil večerjo. V tem je nekdo od zunaj s silo razbil okno, pokazala se je puška in že so se začeli streliti. Zagrebški trgovec se je zadet zgrudil na tla. Nato so okrinkani razbojnik stopili v hišico, ranili logarja Petrasa in eden izmed razbojnikov je zabodel ranjenega Borovnika v srce, da je bil takoj mrtev. Nato so pobrali vse puške in šli. Šele čez čas se je čuvaj ohrabril in se splazil ven, da je mogel obvestiti o zločinu vaščane in orožnike. Seveda za zločinci ni bilo že nobene sledi več. Borovnik je po rodi Slovenec. Oblastva so aretirala 15 osumljenih ljudi.

*** Kamniškim orožnikom se je posrečilo** prijeti dolgo zasledovanega dolgoprstnika Franceta Vrankarja, ki je bil že 18krat kaznovan zaradi tatvin in vlomov. Za njim je bila pred kratkim izdana tiraličica, ker je ukradel lovsko puško in razno obleko.

*** Aretacija dveh nevarnih vlomilcev.** V ormoškem sodnem okraju so bile v zadnjem času tatvine in vlomi na dnevnem redu. Najhujše so prizadeti lastniki vinskih kleti. Naposled se je orožnikom iz Ptuj in z Brega posrečilo izslediti dva glavna vlomilca, in sicer brata Antona in Martina Tomažiča iz Brebrovnika pri Ormožu. Aretiranca, ki priznavata svoje hude grehe, so izročili sodišču v Ptuj. Iz Ptuj pa so ju odpravili v zapore sreskega sodišča v Ormožu. V zvezi s to aretacijo so prijeli orožniki v Središču 6 pajdašev.

*** Dve žrtvi tihotapstva.** Pri Lačniku nekaj korakov onkraj meje je italijanska finančna straža nedavno streljala na dva naša tihotapca in enega ustrelila, drugega pa nevarno poškodovala. Bilo je takole: 19letni posestnikov sin France Perušek iz Podcerkve pri Ložu in njegov tovariš, po domače Andrejačev z Gorenjega Jezera, sta se odpravila s tremi konji proti Pivki. Konje sta kmalu oddala in sta se z lepim izkupičkom vračala proti domu. Tik meje sta pri Lačniku naletela na italijanskega finančnega stražnika, ki ju je hotel ustaviti, a fanta, ki sta čutila, da jima je samo še nekaj korakov do meje, sta se spustila v beg. Stražnik je streljal za njima in zadel Andrejačevega v glavo, da se je na mestu zgrudil mrtev. Perušek pa je dobil v trebuh strel. Niemu se je posrečilo, da je v skokih prekorajčil mejo, kjer je prav tako obležal v krvi. Naši obmejni stražniki so na strele na italijanski strani prihiteeli in pobrali ranjenca, nato pa so ga nezavestnega odvajali v ljubljansko bolnišnico.

*** Po 22 letih v grobu odkrit umor.** Na studentskem pokopališču pri Mariboru je prekopaval grobar stare grobove. Ko je prišel do groba Marije Rauševe, ki je umrla leta 1914. v Studencih, in odprl že napol strohnelo krsto, je opazil v spodnjem delu okostnjaka gnojne vile. Grobar je o tem obvestil orožnike, ki so zadevo prijavili državnemu tožilstvu, ki bo zdaj odločilo, ali naj se vzlic zastarelosti uvedejo poizvedbe glede skrivnostne smrti pokojne Marije Rauševe, ki je umrla v visoki starosti 82 let. Ni verjetno, da se bo posrečilo po 22 letih pojasnit zločin.

*** Na vseh štirih koncih je začelo goriti.** V eni izmed zadnjih noči je začel goriti hlev posestnika Franca Prusa v Košičah pri Kamniku. Ves hlev je bil na mah v plamenu in je pogorel do tal s krmo, gospodarskim orodjem in enim volom. Škoda znaša okrog 40.000 Din, a posestnik je bil zavarovan le za 25.000 Din. To je že v kratkem času drugi požar v okolici Kamnika in zato je utemeljen sum, da nekdo požiga, kar dokazuje tudi dejstvo, da je hlev začel goriti na vseh štirih straneh.

*** V ječi se je rodil in v ječi bo končal.** Prer 14 letj se je rodil v neki kaznilnici v bližini Münchena Emil M. Rodila ga je mati, ki je bila obsojena na mnogo let. Mati je bila Jugoslovenka. Ko je bil otrok nekoliko starejši, so ji ga odvzeli. Poslali so ga v Jugoslavijo in naša banovina mu je bila oče in mati. Rasel je v raznih zavodih, nazadnje je pred

nekaj letj prišel v banovinski dečji dom v Mariboru. Fantu pa se je poznalo, da se je rodil v ječi. Pred letom dni je izmaknil 100 dinarjev in vzela ga je noč. Zasledovali so ga s policijo, pa zaman. Zdaj se je Emil spet pojavil. Pred dvema dnevoma je ustavil orožnik v vlaku med Grobelnim in Mariborom dečka, ki se mu je zdel sumljiv. Fantu se je zapletal v protislovja in nazadnje je prišlo na dan, da je Emil. Pa še druge njegove skrivnosti so se pojasnile. Skoro leto dni se je potikal po Hrvaškem. Prva tatvina je rodila drugo in tako ima fantič kljub mladosti že kaj pisano vest in lepo število pregreh, ki bi starejšega človeka spravilo za nekaj let za zamrežena okna. Z otrokom bo zdaj križ. V zavod ga ne morejo več sprejeti, saj bi ob prvi priliki spet kaj izmaknil in ušel, poleg tega bi pa vplival kvarno še na druge otroke. Če ga pošljejo v prisilno delavnico, bo to zanj samo visoka šola nepoštenosti.

*** Aretacija ciganskega tatu.** Letos februarja se je potikala v okolici Mlins pod Svetogoro večja ciganska tolpa, ki je ukradla posestniku Jožetu Arhu iz Okroga pri Brišah 6000 Din v bankovcih. Cigani so po tej tatvini izginili. Te dni pa so orožniki ujeli na štajersko-hrvaški meji na Klancu vodjo te tolpe, 36letnega Janika Nikolića. Ko so ga orožniki zaslišali, je priznal, da je on ukradel Arhu denar. Med potjo pa je orožnikom ušel, a so ga takoj ujeli in spravili v Litijo v sodne zapore. Pri zaslišanju na sodišču je Nikolić svoje prvotno priznanje prekalal in izjavil, da je Arhova žena omenjenih 6000 Din dala njegovi ženi, ki je Arhovi rekla, da ji bo zato pričarala za cel milijon tisočakov.

*** Najden zaklad ji je bil v pogubo.** Decembra lani je prišla k peku Lašiču v Ptuj 27letna posestniška hči Marija Tašnerkojeva in kupila kruha. Plačati pa ga je hotela s ponarejenim 20dinarskim srebrnikom. Lašič je Tašnerjevo sam aretiral in jo odvedel na policijo. Tam se je izgovarjala, da je dobila ponarejen denar od neke meščanke v Ptuj. Tedaj pa so se spomnili, da je nekaj dni poprej poizkusila njena sestrična na ptuškem trgu zamenjati tri take ponarejence po 20 Din in je bila pri tem poslu zalotena. Sestrična je na policiji izjavila, da ji je izročila ponarejence Tašnerjeva. Izkazalo se je tudi, da je Tašnerjeva sama novembra lani zamenjavala po Ptuj 20 dinarski ponarejenec, kar pa se ji ni posrečilo. Orožniki so Tašnerjevo aretirali. Pri zaslišanju je izjavila, da je našla ponarejence, ko je šla iz Ptuj v Maribor. Ob poti je bilo v škatlici 30 ponarejenih srebrnikov. Nesla jih je domov in jih zakopala za hišo. Priznala je, da je na sejmu v Ptuj razpečala štiri kose, pozneje pa jih je vzela s seboj sedem, da bi jih zamenjala pri peku Lašiču, kjer jo je doletela usoda. Med potjo, ko jo je Lašič vedel na policijo, je vrgla šest ponarejencev v stran. Ko so jo pa na policiji spustili, je naslednjega dne spet prinesla s seboj dvanajst ponarejenih dvajsetakov in jih razpečala. Onih šest ponarejenih dvajsetakov, ki jih je Tašnerjeva vrgla na poti na policijo, je našla Horzátova Terzija, ki je sama spet poizkusila pri Lašiču enega zamenjati, katerega pa je pek spet prepoznal. Pri Tašnerjevi so našli orožniki zakopane še tri dvajsetake, štiri pa je imela skrite v pletenki. Tašnerjeva se je zagovarjala pred malim senatom v Mariboru, ki jo je obsodil na šest mesecev strogega zavora in 486 Din kazni.

*** Strupene kače je ukradel.** Mariborski zdravnik g. dr. Josip Majcen je imel pri svoji viničarji v Bresternici v lesenem zaboji devet modrasov. Te dni pa mu jih je nekdo ukradel. Viničar je tatvine osumil nekega znanega lovca strupenih kač.

*** Zaradi uboja tri leta.** Pred malim senatom v Celju je bil obsojen na tri leta robija 21letni delavec Marčič Ludvik iz Lačne gore pri Čadranu, ker je na veliki ponedeljek letos v Okoški vasi pri Oplotnici z nožem Leskovarja Matijo tako nevarno poškodoval, da je ta drugi dan zaradi izkrvavitve umrl.

NAŠI NA TUJEM

Iz kolonij naših ameriških rojakov

Cleveland, aprila.

V Evelethu se je smrtno ponesrečil Alojzij Oberstar, star 49 let, doma iz Suhe Krajne. Ko je pripravljaval razstrelivo, se mu je v rokah razpočilo. Odtrgalo mu je obe roki in razmesarilo život, da je bil na metu mrtve. V Ameriko je prišel leta 1905.

Druga smrtna nesreča se je pripetila v rovu v Thomasu. Žrtvi nesreče sta postala Janez Logar in njegov in. Oče je bil takoj mrtve, sinu pa je eno nogo zlomilo, a drugo izpahnilo.

Požar je uničil Mihj Kirnu v Milwaukeeju gospodarsko poslopje na farmi ob Lake Rodu. Zgorelo mu je 1500 piščancev. Ima tem večjo škodo, ker poslopje ni bilo zavarovano.

V Pueblu je umrla Josipina Jakličeva. Zapravljena je moža in več otrok, ki so pa že vsi poročeni.

V Clevelandu so umrli Rudolf Pate, star 52 let, doma iz Rebč pri Trebnjah, Jožef Rojec, star 39 let, doma iz Kubeta na Primorskem; Janez Palčič, star 40 let, doma z Vrhnike; Janez Papež, star 63 let.

V Universalu sta umrli Anton Fink, star 57 let, doma iz Štajerskega, in Josip Cigale, star 61 let, doma iz okolice Celja.

V So Warku je umrla Helena Pirnatova, stara 21 let.

V Little Fallsu je umrl Matevž Cigale, star 85 let, doma z Rečice ob Paki.

V Kantonu je umrl Janez Frankovič, doma iz Lokve, nekaj dni za njim pa Avgust Kompare, doma iz Vipavske doline.

V bolnišnici v Pittsburgu je umrl Martin Ocepek, star 39 let, doma iz Tirne pri Ljti.

V Willocku je zadela kap Franceta Udoviča. Štel je 46 let in doma je bil z Notranjskega.

V Pueblu je umrl Adolf Lovšin, doma iz Ribnice.

V Gowandj je umrl pri operaciji Mihael Primožič iz Rajhenburga, star 48 let. Pridobil si je mnogo zaslug za povzdigo društvenega življenja med našimi rojaki.

V bolnišnici v Girardu je umrl Franc Zlajpah, star 64 let, doma od Sv. Lovrenca ob Tiemenici. Bil je star samotar brez sorodnikov.

V Oleanu se je smrtno ponesrečil Leopold Veslej, star 53 let, doma iz Lazca pri Dragi.

V La Saleju je umrl Anton Jerič, doma iz Škocijana na Dolenjskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 35 leti.

V Pueblu je umrl Franc Hribar, star 61 let, doma iz Srednje vasi pri Ljubljani.

V Ciriwitu je umrl Janez Zerjav, star 93 let. V Ameriki je bil 28 let.

V Clevelandu so umrli Anton Zajc, star 41 let, doma iz Podžage pri Velikih Laščah, Jakob Homovec, star 41 let, doma iz Cerknice, Janez Miklič, doma iz Ceste pri St. Vidu pri Stični, Josip Bintar, star 46 let, doma iz Maloga Mraševa pri Krškem, in Lojze Kovačič, star 62 let, doma iz Sodražice.

Smrt priljubljenega vestfalskega rojaka

Hervest-Dorsten, maja.

Po dolgi mučni bolezni nas je nedavno zapustil podpredsednik Jugoslovenskega narodnega delavskega društva v Hervest-Dorstnu g. Mihael Korošec. Za pokojnikom žalujejo žena, trije sinovi in tri hčere. Štel je šele 61 let. Po rodu je bil iz St. Jurija ob Taboru in je na Vestfalskem živel 44 let. Kot dober narodnjak je bil zvest bralec »Domovine«.

Kako priljubljen je bil, sta pokazala velik obisk ob mrtvaškem odru in nepričakovano velika udeležba rojakov in domačinov iz Hervest-Dorstna in bližnjih krajev na zadnji poti. Lepi venci so prekrili njegov grob. Predsednik Jugoslovenskega narodnega delavskega društva v Hervest-Dorstnu g. Florijan Tepež se je pri odprtem grobu posvojil od njega in mu položil društveni venec

na grob. Za dragim rajnikom žaluje vse društvo. Bodi mu lahka tuja zemlja, hudo prizadetim svojcem pa naše sožalje!

Omenjamo še, da so dobili svojci rajnega od osrednje zveze jugoslovenskih delavskih društev na Nemškem takoj izplačano pogrebno podporo v znesku 75 mark. Zveznemu predsedniku g. Bolhi najlepša hvala za njegovo hitro posredovanje.

Iz Vaziersja (Francija) nam pišejo: Tukaj je umrla 5. t. m. po štirimesečnem bolehanju zvesta naročnica »Domovine« ga. Marušičeva Julijana, po rodu iz Ljubljane. Na zadnji poti so jo spremljali številni rojaki in rojakinje in delavci drugih narodnosti. Za njo žalujejo mož in dve hčerki. Blag ji spomin!

Iz Gladbecka nam pišejo: Citali smo dopis iz Gladbecka, da so se potni listi znižali za eno marko. To pa ni točno. Da se ne bodo rojaki motili, naj javimo, kakor nam je generalni konzul iz Düsseldorfa g. dr. Pantič poročal. Kdor dela, plača za podaljšanje za eno leto takso 3.30 marke (ne 13.15 kakor je »Domovinski zvon« pisal). Poleg tega se mora 60 pfenigov v znakah priložiti za poštino za nazaj in za stroške. Vizum, ki je stal doslej eno marko, stane zdaj 60 pfenigov. Rojaki in rojakinje, torej ne pošiljajte potnih listov sami, ker je to dražje temveč pošiljajte jih po društvu, tako da stane poština za sem in tja 50 pfenigov. Konzulat pa tudi prihranimo s tem mnogo posla. Rojaki, pridružite se našemu Jugoslovenskemu delavskemu podpornemu društvu, ki je za slogo in katerega člani nikdar ne pozabljajo, da so Slovenci in Jugoslovenci. Ne razumemo, zakaj je treba v enem kraju več društev. Veseli nas, da pride v Westfalsko slovenski učitelj. Upamo, da bo on spravil vse rojake pod eno streho.

Iz Buer-Hassela (Nemčija) nam pišejo: Glede na dopis g. Mlakarja iz Gladbecka o naši vožnji v Jugoslavijo, prosimo za objavo nastopnega pojasnila: Vožnja v avgustu v našo domovino bo vodil edino predsednik Jugoslovenskega narodnega delavskega dru-

štva »Edinosti« g. Rogina v Buer-Hasselu, Schlagbaum 50. Stala bo vožnja od Oberhausena do naše meje na **Jesenicah** za tja in nazaj **48 nemških mark** (ne do Ljubljane, kakor je poročal g. Mlakar). Od Jesenic do Ljubljane se bo morala vožnja posebej plačati, kar pa ne bo znašalo mnogo. Uprava državnih železnic v domovini je naprošena za znižano vozno ceno po naših železnicah. Nemci, ki želijo z nami potovati za tri tedne v Jugoslavijo, so dobro došli; ti bodo na avstrijsko-nemški meji oproščeni vložitve zneska 1000 mark. Tudi Avstrijci, ki želijo obiskati svoje domove, imajo lepo priložnost potovati z nami; njih železniška uprava jim je vozno po deželi znižala za 50 odstotkov. Naši rojaki in drugi zainteresirani za potovanje avgusta v Jugoslavijo iz Poruhrja, Belgije in Holandije naj se čim prej prijavijo. Prijavijo se lahko z **duplikatnimi dopisnicami**. Vsi, ki se želijo udeležiti vožnje v domovino, morajo plačati **do 15. junja** polovico vozne cene v znesku **24 mark**. Druga polovica se bo plačala na postaji Oberhausenu pred nastopom vožnje. Interesenti, ki želijo vzeti s seboj več denarja kakor 10 mark, lahko plačajo na društveni »Reisekreditbrief« večje zneske (dovoljeno je do 500 mark za osebo.) To se mora tudi plačati do 15. junja. Za vsa še zaželjena pojasnila naj se vsak zainteresent obrne na predsednika društva. Prijave za udeležbo se sprejemajo do 15. julija.

BANKA BARUCH

11, Rue Aubert, Paris (9^e)

odpremlj denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem denarnem kurzu. Vrš vse bančne posle najkulantneje. Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 1117-94, Paris; Holandija: št. 1458-66, Ned. Dienst; Luksemburg: št. 5967, Luxembourg. — Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice. 50

Neznan deček je živel živalsko življenje

Dežela San Salvador v Južni Ameriki ima ogromne še neraziskane pragozdove, v katerih razen ostankov nekdanjih velikih indijskih rodov živijo samo jaguarji, tapirji, gorski levi, divje mačke in zelo mnogo opic.

Ob pragozdu prebiva že vrsto let beli naseljenec Francisco Javier na svojem posestvu. V tej samotni ima stike samo z Indijanci, s katerimi živi v dobrem prijateljstvu. Že ob koncu leta 1934. so mu domačini pripovedovali o nekem skrivnostnem človeku, ki se potika po gozdu, se včasih tudi približa kočam, a takoj zbeži, če zagleda človeka.

Javier sprva tem pripovedkam ni verjel, a je nekega dne na lovu odkril nenavadne sledove človeških nog in se je nato z nekaterimi prijatelji, ki so bili pri njem na obisku, napotil iskat tisto čudno bitje. Po desetih dneh iskanja so našli nanj. Skrivnostno bitje je čepelo na drevesu in ko so se mu približali, se je z zverinskimi kriki začelo poganjati od veje do veje skušaje pobegniti. Slednjic so ga ujeli z lasom: bil je to deček, ki je štel šest let, čisto nag, z dolgimi, na hrbet padajočimi lasmi, s krempljem podobnimi nohtji na nogah in rokah in izredno močnimi mišicami. Phal je in praskal ko divji maček, da so ga le s težavo ukrotili.

Sprva si niso bili na jasnem, ali je mali divjak, ki ni znal govoriti, ampak je dajal od sebe samo živalske glasove, sploh belokožec. Njegova polt je bila temna od solca in umazanosti. Javier ga je vzel v svojo hišo, kjer so ga temeljito skopali, pri čemer se je mali divjak branil na žive in mrtve. Ko je bil opran, so mogli ugotoviti, da je v resnici otrok belih staršev.

Javier je nameraval najdenčka obdržati v hiši in ga vzgajati; a to se je izkazalo za preveč težavno. Mali Tarzan ni pustil nikogar blizu, branil se je vsakega oblačila, ni maral kuhati jedi, ampak je jedel samo sirove sadove. Spal je samo na prostem in ni se bilo mogoče z njim sporazumeti.

Pa se je Javier z malim divjakom popeljal v Salvador na policijsko ravnateljstvo. Policijska se je zama trudila najti dečkove starše. Čez čas so dečka, ki so ga krstili na ime Ruben Marroquin, oddali v vzgojevališče profesorja Ramureza Chula, ki je eden izmed najboljših vzgojiteljev v deželi.

V zavodu so imeli s Tarzanom mnogo težav. Slej ko prej se je branil jesti kuhano hrano. Jedel je samo mangove sadove in banane, ki jih je, če jih ni dobil, kratkoma šel krast. Noč in dan se je klatil zunaj in se ni hotel sprijazniti s tovariši. Lotil se je vsakega z divjim tulenjem in ga, ker je bil izredno močan, tudi premagal. Ko pa je nekega tovariša hudo ranil, je profesor Chulo vzel palico in Tarzana naklestil.

Palica je napravila na Tarzana globok vtisk. Od tistega dne je postal krotkejši, in če je profesor hotel pri njem kaj doseči, je bilo treba samo pokazati palico in Tarzan je ubogal. Počasi se je privadil na kuhano hrano, dasi je bil po prvih takih jedeh nekaj dni bolan.

Postopno se je naučil govorice. Nekega dne je profesor razlagal gojencem telefon. Tarzan je poslušal z napeto pozornostjo. Naenkrat je vstal, stopil k telefonu in začel tudi ponavljati besede sprva jecljaje potem pa čedalje razločneje.

Od tistega dne se je začel iz divjaka razvijati pravi človek. Bil je nenavadno bistroumen in je hitro napredoval v učenju. Svoje preteklosti se seveda nič ne spominja in tudi danes še ne ve, kako je prišel v pragozd in kdo so bili njegovi starši. Edino, kar se

spominja, je to, da se je igral z opicami. Danes je Ruben Marroquín čudo San Salvadorja. Profesor Chulo, njegov vzgojitelj, bo napisal knjigo o tem pravem Tarzanu in njegovih doživljajih, ko se je kot dete, vsem nevarnostim pragozda izročeno, potikal po pragozdu.

Skrivnost Titikaškega jezera preiskujejo

Ob koncu marca je odpotovala iz Londona k Titikaškemu jezeru znanstvena družba ki hoče iz najbolj siromašnega kraja sveta napraviti bogato pokrajino. Titikaško jezero v Južni Ameriki je najvišje gorsko jezero na zemlji obenem med največjimi jezeri sveta sploh. Jezero Titikaka je največje jezero Južne Amerike. Leži skoro 4000 metrov nad morjem in meri 6900 kvadratnih kilometrov. Ponokod je jezero do 272 metrov globoko. Na njegovih mnogoštevilnih otokih stoje še razvaline peruanskih palač in razvaline templja solnčnega boga.

Potovanje znanstvenikov k jezeru je pripravil stari profesor Gardiner, ki pa se sam potovanja ni udeležil, ker je že prestar. Sam je dejal takole: »Šest znanstvenikov sem si izbral. tri živaloslovce, enega kemika, enega rastlinoslovca in enega zemljioslovca. Sam sem že prestar, da bi mogel z njimi. To je delo za mlade ljudi, ki zmorejo velike telesne napore. Jezero leži skoro 4000 m nad morsk gladino in redki zrak v tej višini ne vpliva dobro na srce.«

× **Ruski zemljioslovci so našli razbito letalo in truplo od mraza in lakote umrlega mehanika.** Iz Moskve je odletela te dni v severne in severnozgodne kraje skupina ruskih zemljioslovcev, da preučijo še neraziskane kraje in dožene, ali so tam ležišča premoga in rud, ki bi se dala izkoriščati. Ta skupina je daleč na severu Vzhodne Sibirije na zmrzlem snegu med ledenimi gorami našla ogradje letala, postavljeno tako, da je nudilo za silo zavetišče ljudem. To je bila na hitro roko postavljena koliba, pri kateri je stal s platnom pokrit šotor. V njem je ležalo truplo do kosti zmrzlega in strašno sestradanega moža. To je bil letalski mehanik skupine treh mož, ki je bila pred več kakor šestimi meseci letela proti severnosibirski obali. Pri ponesrečju so našli beležnico. Iz nje so spoznali strašno žalost. Nesrečnež je umrl od lakote in mraza. Med poletom se je motor pokvaril, tako da ga ni bilo mogoče popraviti. Zato se je moralo letalo spustiti na tla in običajno so na ledu, kjer so ostali mesec dni. Ko je zmačkalo hrane, se je napolil pilot z enim članom v polarno puščavo, kjer je upal najti pomoč ali vsaj za prvo silo nekaj hrane. Toda oba sta umrla v polarni puščavi in mehanik je ostal sam. Tri tedne se je mučil, preden je podlegel mrazu in lakoti. Ruski zemljioslovci pripovedujejo, da je bil pogled na njegovo truplo pretresljiv. S seboj so vzele vse, kar so našli pri njem, posebno pokornikovo beležnico in pismo, iz katerega so razvidne podrobnosti zadnjih nesrečneževih trenutkov.

× **1700 ljudi zastrupljenih iz maščevanja.** Pred dnevi se je v japonski prestolnici dogodil primer strahovitega maščevanja užejnje mladine. Upravitelj višje moške šole je odpustil nekaj mladih slug, ker niso vestno vršili svojega dela. Ti pa so sklenili, da se nad ravnateljem in nad ljudmi sploh maščujejo. V ta namen so si izmislili strašen načrt. Šola je praznovala pred nekaj dnevi obletnico ustanovitve. Slavja se je udeležilo poleg gojencev šole še veliko število povabljenih gostov. Vseh ljudi skupaj pri proslavi je bilo kakih 4000. Odpuščeni uslužbeni so porabili to priliko za svoje strahovito maščevanje. S proslavo je bila združena tudi maščna pojedina. Pred pojedino so pa odpuščeni sluge na neznan način natresli strupa v riž in raz-

Najgloblji delj jezera leže v Peruju, najbolj plitki pa v severni Boliviji. Staro ustno izročilo pripoveduje, da so starodavni Inke, ki so nekoč tam gospodovali, ob prihodu Spancev svoj veliki zlati zaklad pogrezali v to globoko jezero, da bi ga Spanci ne bi dobili v roke. Ta zlati zaklad je bil po ustnem izročilu vreden baje 50 milijonov funtov sterlingov (skoro 11 milijard D.n.). Kljub temu, da tamošnji indijanski domačini še trdno verujejo temu ustnemu izročilu, vendar še nikdar nihče ni poskušal, da bi ta zaklad dvignil. Zdaj hočejo torej Angleži iskati ta zaklad. Znano je tudi, da je okoli jezera vse polno rud, kakor bakrene, srebrne in svinečne. Tudi te rude bodo preiskovali angleški znanstveniki. Poleg tega bodo preiskali vodo in živali, ki žive v jezeru in okoli njega. Poskušali bodo, ali je v jezeru mogoče gojiti ribe in tako okolici samotnega jezera preskrbeti hrano. V Titikaškem jezeru živita le dve vrsti rib, ki pa sta neužitni. Zato je naloga te družbe v resnici važna in velika.

ne slaščice. Posledice tega dejanja so bile grozne. Takoj drugi dan je umrlo 50 ljudi, med njimi 30 dijakov. Zaradi zastrupljenja s tem strupom je zbolelo v celem 1700 oseh. 137 od njih je bilo tik pred smrtjo, ko je prišla ta vest v javnost. Najbrže so že vsi umrli. To strašno maščevanje je zbudilo po vsem Japonskem divje ogorčenje. Ravnatelj šole je dobil živčni napad in hotel izvršiti samomor. Oblastva so takoj prišla zločince in so morala z vojaško silo skrbeti za njihovo varnost, ker bi jih sicer ogorčena množica tokijskih prebivalcev na mestu pobila.

× **Hitra poroka.** V Budimpešti se je mudila te dni skupina tujih novinarjev. Bili so gostje madžarske valde. Za enega izmed gostov se je ta obisk končal na precej nenavaden način. Pretekli teden so se gostje, med njimi načelnik tiskovnega oddelka portugalskega ministrskega predsedstva 44letni Antonio d'Eca de Quieros, udeležili svečane predstave v budimpeštanski operi. Tam se je de Quieros seznanil z 22letno hčerko nekega upokojenega polkovnika. Mlada dama je Portugalcu tako ugajala, da je dva dni pozneje stopil k njenim staršem in jih prosil za njeno roko. Presenečeni starši so vprašali hčer, kako misli o tem, in ta je privolila. De Quieros je prejel iz Lizbone brzolavno dovoljenje za poroko in teden dni po prvem srečanju sta stopila pred oltar.

× **Kraj s 160 ženami.** Arabski kralj Ibn Saud ima med današnjimi moškimi menda višek kar se tiče zbiranja nežnega spola. Ko je štel 15 let, se je poročil prvič, z 18. letom je imel tri žene in v svojem 37. letu je imel za seboj že okrog 100 žen. Prerok Mohamed dovoljuje sicer dve, tri ali kvečjemu štiri žene, toda moč se od svoje žene vendar lahko loči in se poroči z drugo. Zdaj šteje Ibn Saud 55 let in je imel že 160 žen, 27 sinov in toliko hčera, da sam ne ve, koliko jih ima. Okrog sebe ima vedno po tri žene. Za četrto je mesto zmerom pripravljeno, da se lahko zasede, če zagleda kralj dekle, ki mu ugaja, ali pa če se hoče iz državnih razlogov znova poročiti.

× **Neznana pošast.** Prebivalci mesta Palermo v Siciliji so zadnji čas preživel precej strahu zaradi neke neznane morske živali, ki se je baje prikazala na palermskih ulicah. Gre za nekako morsko kačo, ki se je

priplazila iz morja in se pojavila neko jutro pred stojnicami. Branjevci jo opisujejo kot šest metrov dolgo in približno 20 cm v prerezu debelo kačo belkaste barve. Ima majhno glavo in zelo majhne oči. Njeno žrelo pa je razinerno veliko in oboroženo z vrsto gostih ostrih zob. Nihče pa ne ve povedati, ali se premika kakor kuščar s kratkimi kraki ali pa kakor kača z zvijanjem. Dva večera so jo videli na enem in istem mestu. Ko pa se je znočilo, je nenadno spet izginila. Policija je imela to ljudsko govorico sprva za izmišljotino. Ker pa je prikazen potrdilo nad dvajset resnih ljudi, je ukrenila vse potrebno, da ugotove, kaj je na reči. Verjetno je, da so pošast res videli, čeprav je brčkone malo drugačna, kakor so jo v prvem strahu videli.

× **Solarka se hoče omožiti.** Redki so primeri, da bi se hotela solarka omožiti. Taka izjema je Valentina Delayeva, ki je pisala te dni iz Rocheforta predsedniku francoske republike, naj ji dovoli omožiti se. Steje šele 12 let, francoski zakon pa zahteva za možitev najmanj 16 let. Seznanila se je s 23letnim kmečkim fantom Lopezom Diogratiesom in se do ušes zaljubila vanj. Ker se je tudi fant zaljubil v njo, sta se zaročila in sklenila stopiti čim prej pred oltar. Matj ne ugovarja, pač pa pravi, da se njeni hčerki še nikamor ne mudi. Vse je zdaj odvisno od predsednika. Če bo poroka dovoljena, bo hodila Valentina še dve leti v šolo kot mlada gospa.

× **Skrivnost pomorskega zločina.** V starosti 97 let je umrl na Angleškem kapitan George Orre, zadnja priča razburljive pomorske žalosti, ki ostane slejkoprej zavita v temo. Kot mlad ladijski poročnik na parniku »Dei Gratia« je srečal leta 1872, med Madeiro in Kanarskim otočjem zapuščeno »Marijo Nebeško« ladjo jadrnico, ki bi z razpetimi jadri skoro postala usodna za parnik. Kapitan je videl, da mora biti zapuščena in je poslal Orreja s čolnom nanjo. Poročnik ni našel na njej žive duše, a na krovu je ležal skrhan in krvav meč. Parnik je pripeljal jadrnico na Angleško. Preiskava, ki se je uvedla, ni mogla ugotoviti, kje in zakaj je zapustilo možstvo ladjo. Tako bo ostalo za zmerom uganka, kakšen zločin se je storil pred davnimi leti sredi morja.

× **Podmorski predor na Japonskem.** Med tem ko govore Francozi in Angleži že dolga desetletja o predoru pod Rokavskim prelivom, a se ne morejo sporazumeti za zgraditev, so Japonci zdaj na tem, da zgrade prvi predor te vrste. V bližnjem času naj bi predor vezal otoka Hondo in Kinšim. Japonsko prometno ministrstvo objavlja k temu načrtu podatke, iz katerih je razvidno, da bi meril predor v dolžino 2,9 km, 1,6 km od tega pod morskim tlom. Bo ta predor 7,6 m široka cev iz železobetona. Predor bo okrog 6 m pod morskim dnom ali 36 m pod površino morja.

× **Cez 20 let je našla brata.** Iz Amerike se je v London pripeljala gospa Connelova in obiskala kanadsko bolnišnico v Westminsteru, kjer je po naključju zagledala nekega moškega bolnika, v katerem je v svoje veliko začudenje spoznala brata Oliverja Jordana, ki ga je že 20 let pogrešala. Gospa je pripovedovala, da je bil njen brat pred 20 leti zaprt v blažnici v Darlingtonu, odkoder pa je nekoč pobegnil. Vse iskanje za njim je bilo brezuspešno, zato so nazadnje mislili, da se je kje ponesrečil. Ko je zdaj prišla obiskat to bolnišnico, so ji pripovedovali o nekem moškem, ki prebiva tu in ki je že pred mnogimi leti izgubil svoj spomin. Prosila je, naj bi ji tega moškega predstavili. Tako je dobila brata. Iz osebnih podatkov so oblastva mogla ugotoviti le to, da se je Oliver Jordan pred 18 leti z drugimi bolnimi vojaki vrnil iz nemškega ujetništva v Yorkshire na Angleško. Ker ni vedel, kako se piše in odkod je doma, so slutili, da je po rodu iz Kanade. Poslali so ga v to bolnišnico, ker niso vedeli kako se piše, so mu dali priimek Smith. Zaradi tega morajo pa zdaj oblastva reševati še drugo uganko: kako se je iz norišnice pobeglemu Oliverju Jordanu posrečilo priti v angleško armado.

ŽENSKI VESTNIK

Za kuhinjo

Zelenjavni kipnik. Zelenjavni kipnik lahko pripraviš iz zelenjave. Na primer: vzameš pet dek korenčka, pet dek cvetače, pet dek ohrovt, cvetačnega ohrovt, zelja, graha, belušev in tako naprej, kar pač da letni čas, tudi paradiznikov. Vso zelenjavo dobro operi, očisti in skuhaj v slanem kropu. Kuhano ocedi, polj z mrzlo vodo in spet ocedi. V lončku žvrkljaj četrt litra mleka, pet dek moke in malo osoli, nato mešaje zavri. Dodaj malo naribanega muškatanega oreha in zmešaj s sesekljano kuhano zelenjavo. Primešaj tri rumenjake in sneg petih beljakov. Kozo ali proti ognju zdržno skledo dobro pomazi, posuj z drobtinami, stresi noter pripravljeno zelenjavo, razravnaj in posuj z naribanim sirom in drobtinami in pokapaj z razbeljenim sirovim maslom. Nato speci. Daj kot predjed na mizo.

Leča na madžarski način. Skuhaj lečo. Z lečo kuhaj tudi eno cebulo, v katero si zataknila tri žolce in javorjev list, dve kocki sladkorja in limonovo lupinico. Ko je leča kuhana, odstrani čebulo in javorjev list. V kozici pa napravi ne pretemno prežganje, stresi prežganje k leci, osoli in prilij osminko litra kisle smetane, pomešano z žličico paprike. Dodaj še žlico kisa. Ko malo povre, daš z govejim mesom na mizo.

Telecji zrezki. Telecje meso (stegno) zreži na zrezke, potolci, osoli in povhali v moki. Na vroči masti poduši eno drobno zrezano čebulo, 10 dek poparjenih jurčkov in zelenega peteršilja. Položi zrezke na čebulo in jih lepo opeci. Nato malo popopraj, dodaj malo juhanove dišave in limonovih lupin. Ko so zrezki zapečeni, jih zalij z osminko litra kisle smetane, in ko malo povre, daj na mizo. Zraven daš makarone ali pa krompir.

Kipnik iz palačink. Speci šest do osem palačink. Pečene zreži na drobne rezance. Mešaj, da narase, štiri rumenjake, osem dek sirovega masla in osem dek sladkorja v prahu. Primešaj deset dek zmletih orehov, mandeljnov ali lešnikov, tri žlice poljubne mezge, pet dek rozin in žrezane palačinke. Kozo dobro pomazi, stresi noter palačinke, razravnaj, po vrhu pa nadevaj trd sneg štirih beljakov, pomešan z orehi in sladkorjem, nato speci. Daš kot samostojno jed na mizo.

Fižolova torta. Skuhaj četrt kile belega fižola. Kuhane ocedi in pretlači skozi sito. Mešaj, da narase, sedem dek sirovega masla, štiri rumenjake in 15 dek sladkorja v prahu. Primešaj pretlačen fižol, rebro zribane čokolade, malo limonove lupinice, žlico ruma, pet dek orehov, sneg štirih beljakov in pol zavitka pecilnega praška. Posodo za torto dobro pomazi, posuj z drobtinami, zalij noter testo, razravnaj in speci. Pečeno in hladno torto šele drugi dan prereži in nadevaj. **Nadev:** V loncu žvrkljaj četrtinko litra mleka, dve jajci, žlico moke, sedem dek vaniljevega sladkorja in mešaje skuhaj v gosto kremo. Kremo mešaj, da se shladi. Nato primešaj pet dek sirovega masla, rebro zribane čokolade in šest zmletih orehov. Prerezano torto pomazi nabore s poljubno mezo in nato še z nadevom.

Praktični nasveti

Ce se jed prižge. Vsaki še tako skrbni gospodinj se primeri, da se ji jed prižge. Če se je prižgalo meso, tedaj hitro vzemi meso iz masti, ga v topli vodi operi in postavi na zrak, da se prezrači. Med tem pa razbeli svežo mast in dai meso spet dalje peči. Dodaj tudi presne čebule in mesu se ne bo nič poznalo, da je bilo prismojeno. — Če se prismođ čebula, jo hitro odstrani in dodaj druge čebule. Le če se moka prismođi, je pa tudi mast zanič, in v tem primeru moraš napraviti novo prežganje.

Preveč osoljeno. Če si meso, pečenko in drugo preveč osolila, tedaj meso operi in ga na sveži masti duši ali peči. Slano mast na porabi za zabelo zelenjave. — Če je tuha

preveč slana, pa zmoči čisto krpo in jo položi na lonec, v katerem kuhaš juho. Krpo večkrat preperi, da izpereš sol iz nje, ki se je od juhine pare nabrala na krpo.

Gumijaste čevlje, plašče in slšna oblačila sneži in je blato. Gumijasti plašči niso zdrimej na sebi le, če greš ven, kadar dežuje, vi, ker ne prepuščajo zraka. Zato jih obleci le, kadar dežuje. Večkrat tak plašč povzroči izpuščaje po životu, gumijasti čevlji pa potenje nog. Galoš ne nosi po hiši namesto copat, pa tudi čevlji z gumijastimi podplati niso za doma. Take čevlje obuj le za nekaj ur na dan.

Ce imaš votel zob, ki boli, si napravi iz vate za grah veliko kepico, jo pomoči v kreolin (dobiš v lekarni) in potlači v zob. Ko bolečina preneha, vato odstrani. Pojdi pa k zobnemu zdravniku, da zob plombira ali pa izpuli, da ne okuži še drugih zob. Posebno pa pri otrokih pazi, da jim gnile zobe daš od zobozdravnika popraviti ali izpuliti.

Kožuhovinaste plašče, čepice in drugo, če je mokro, naprej dobro stresi in v hladnem prostoru obesi, da se počasi suši. Ko je kožuh suh, ga spet samo stresi. Nikdar ga pa ne deni sušit v zakurjen prostor, ker postane potem koža trda in se lom. Pri kožuhu se dlake na rokavih in sedalu rade potlačijo. Da temu odpomoreš, segrej krompirjevo moko (dobiš v drogeriji) in vročo vdrgni na potlačene dele. Čez čas kožuh dobro stresi in previdno z mehko krtačo malo skrtači.

Gobo za umivanje po vsaki uporabi dobro izperi v čisti vodi in jo obesi na zrak, da se posuši. Spleti si zato iz prav tanke špaze mrežico, v katero daš gobo sušit. Tu in tam gobo operi v limonovi kislini in potem v čisti vodi izperi.

Prj nogavici če se pretrga zanka, a nimaš pri roki igle in sukanca, da bi zanko takoj zašila, zadostuje, če pomazeš tisti del z milom in zanka ne bo bežala dalje. Če nimaš mila pri roki, kakor na primer na izletu, v vlaku, imaš pa morda angleški obliž, pa ga pritisni na tisti del nogavice, da zadrži zanko. Tudi če zanko osliniš, ne bo bežala dalje. lie.

Za smeh in kratek čas

ZAVAROVALNINA.

Lastnik novega kina je podpisal novo zavarovanje in prijatelj ga vpraša: »Koliko bi pa dobil, če bi ta kino jutri zgorel?«

»Najmanj dve leti!«

UMESTEN PREDLOG

A: »Kaj pomaga zdaj študirati, ko človek ne dobi službe?«

B: »Ali bi se ne dalo to urediti tako, da bi mladi ljudje študirali, dokler bi ne imeli pravice do pokojnine?«

PREPIR MED ZAKONCI

Zena: »Takšne žene, kakršna sem jaz, nitl ne zaslužiš...«

Mož: »Prav praviš, zaslužil bi boljšo...«

JUNAK

A: »Cuj, ali ima tudi tvoja žena zmerom zd dnjo besedo?«

B: »Ne, zadnjo besedo imam vedno jaz.«

A: »Kaj pa rečeš nazadnje?«

B: »Recimo tole: »Oprosti, draga ženica, saj nisem tako mislil!«

DOBER OČE

Mamica: »Za pet ran božjih, fantek je požrl vlasn'co!«

Očka: »Zdaj pa hočeš imeti od mene denar, da si kupiš drugo.«

Z NJEGOVIMI ZOBMI

Zena (svojemu možu, ki je zobni zdravnik): »In kaj je delal, ko si ga spomnil na njegov dolg?«

Zobni zdravnik: »Skripal je z mojimi zobmi!«

PRI ŽELEZNIŠKEM IZPITU

Zakaj železničar v službi ne sme piti alkohola?«

»Zato, da ni kaznovan.«

DOLGO ČAKANJE

Zena: »Pijanec grdi, tri ure sem te čakal.«
Mož: »Prava reč. Penelopa je čakala moža dvajset let, pa mu ni ničesar žalega rekla, ko se je vrnil.«

RADIO LJUBLJANA

od 24. do 31. maja

Nedelja, 24. maja: 8.00: Govor (15 minut za ženske, 15 minut za moške; vodi bo prof. Marjan Dobovšek). — 8.30: Napoved časa, poročila, objava sporeda. — 8.45: Vesel jutri koncert (radijski orkester). — 9.40: Veški govor (p. dr. Roman Tominec). — 10.00: Prenos cerkvene glasbe z Rakovnika. — 11.30: Mladinska ura: Nastop otrok (vodila bo Slavica Vencaržova). — 12.00: Napoved časa, objava sporeda, obvestila. — 12.15: I. klavirski koncert profesorja Ivana Noca. — 13.15: Kar želite, to dobite (plošče po željah). 16.00: Kmetijski nasveti. — 16.20: Harmonika (14letni V. Jenko). — 17.00: Gospodinska ura: Samoizobrazba kmečkega in delav. dekleta (profesorica Dora Vodnikova). — 17.15: Nastop gojencev kmetijsko nadaljevalne šole na Barju. — 19.00: Napoved časa, poročila, objava sporeda, obvestila. — 19.30: Nacionalna ura: Avtomobilizem pri nas in drugod (dr. Velizar Janković iz Beograda). — 19.50: Prenos šmaric iz cerkve sv. Cirila in Metoda. — 20.30: Venčki narodnih pesmi s spremljevanjem radijskega orkestra (Ruža Skebetova, Poldka Rupnikova, Ivan Franc in Tone Petrovčič). — 21.15: Operetna glasba (radijski orkester). — 22.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. — 22.15: Valčkova ura (plošče). — 22.40: Med izseljenci (Jože Premrov).

Ponedeljek, 25. maja: 12.00: Odmevi iz Amerike (plošče). — 12.45: Vremenska napoved, poročila. — 13.00: Napoved časa, objava sporeda, obvestila. — 13.15: Vesela glasba (radijski orkester). — 14.00: Vremensko poročilo, borzni tečaji. — 18.00: Zdravniška ura: O jetiki (dr. France Debevec). — 18.20: Havajske pesmice (plošče). — 18.40: Kulturna kronika: Klasiki in sodobniki (profesor France Vodnik). — 19.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. — 19.30: Nacionalna ura: Dopri os Hrvatskega Zagorja jugoslovenski skupnosti (dr. Petejak iz Zagreba). — 20.00: Klavirski koncert profesorja Marjana Lipovška. — 20.30: Fantije na vasi (pevski kvartet). — 21.15: Webrov koncert. — 22.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. — 22.15: Koncert francoske operne glasbe (radijski orkester).

Torek, 26. maja: 11.00: Šolska ura: Nikola Tesla (dr. Lavo Čermelj). — 12.00: Za vsakega nekaj (plošče). — 12.45: Vremenska napoved, poročila. — 13.00: Napoved časa, objava sporeda, obvestila. — 13.15: Pa nekaj za vse (plošče). — 14.00: Vremensko poročilo, borzni tečaji. — 18.00: Razlaga in izvedba Beethovnovi sonate op. 32 št. 2 — d-mol (Jadвига Poženelova). — 18.40: Budizem in krščanstvo (Fran Terseglav). — 19.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. — 19.30: Nacionalna ura: O Nikoli Tesli ob priliki 80letnice rojstva (dr. Jovanović iz Beograda). — 20.00: Ruski plesi — ruske pesmi (izvajal bo zbor balalajk »Ruslan«). — 20.50: Harmonika svira vesele reči (plošče). — 21.10: Koncertne suite (radijski orkester). — 22.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. — 22.15: Znameniti operetni skladatelji (radijski orkester).

Sreda, 27. maja: 12.00: Predigre (na ploščah). — 12.45: Vremenska napoved, poročila. — 13.00: Napoved časa, objava sporeda, obvestila. — 13.15: Iz živalskega sveta (plošče). — 14.00: Vremensko poročilo, borzni tečaji. — 18.00: Otroška ura: Citronček — tretji del zvočne pravljice iz metuljkovega življenja. — 18.40: O Nikoli Tesli (univ. profesor Marij Osana). — 19.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. — 19.30: Nacionalna ura: Poslednji rapsod v Belj krajini Mato Crnić (dr. Niko Zupanič iz Ljubljane). — 20.00: Na harmoniki bo koncertiral Rudolf Pilič, vmes plošče. — 21.00: Prenos evropskega koncerta iz Ru-

munije. — 22.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. — 22.15: Narodna pesem (plošče). — 22.40: Esperantsko predavanje: Ljubljana v perspektivi IX. esperantskega kongresa (Kozievčar Jože).

Četrtek, 28. maja: 12.00: Pisano polje (plošče). — 12.45: Vremenska napoved, poročila. — 13.00: Napoved časa, objava sporeda, obvestila. — 13.15: Nekaj Schubertovih skladb (plošče). — 14.00: Vremensko poročilo, borzni tečaji. — 18.00: Ruska glasba (radijski orkester). — 18.40: Slovenščina za Slovence (dr. Rudolf Kolarič). — 19.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. — 19.30: Nacionalna ura: Predsednik češkoslovaške republike dr. Edvard Beneš (Bogoljub Krejči iz Beograda). — 20.00: Romantična glasba (orgle solo Blaž Arnič). — 22.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. — 22.15: Lahka glasba (radijski orkester).

Petek, 29. maja: 11.00: Šolska ura: Kakšen poklic si bom izbral (Voško Jagodič). — 12.00: Operni spevi (plošče). — 12.45: Vremenska napoved, poročila. — 13.00: Napoved časa, objava sporeda, obvestila. — 13.15: Smetanove opere (radijski orkester). — 14.00: Vremensko poročilo, borzni tečaji. — 18.00: Ženska ura: Posebnosti ženske psihe (Ostrovška). — 18.20: Reproduciran koncert. — 18.40: Delavska ura: O menzi (Valant Milan). — 19.00: Napoved časa, vremena, objava sporeda, poročila, obvestila. — 19.30: Nacionalna ura: Jugoslavija v kulturnih dokumentih inozemcev (Franja Kulundžić iz Beograda). — 19.50: Otvoritev kolektivne razstave slikarjev bratov Vidmarjev (govoril bo dr. Fran Stele). — 20.00: Akademija slepih iz Zagreba (prenos iz Filharmonične dvorane). — 21.30: Lahka solistična glasba (plošče). — 22.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. — 22.15: Radijski jazz.

Sobota, 30. maja: 10.00: Prenos otvoritve ljubljanskega velesajma. — 12.00: Plošča za ploščo — napev v napev. — 12.45: Vremenska napoved, poročila. — 13.00: Napoved časa, objava sporeda, obvestila. — 13.15: Plošča za ploščo — napev v napev. — 14.00: Vremensko poročilo. — 18.00: Za delopust (igral bo radijski orkester). — 18.40: O varstvu planinske flore (dr. Edvard Painič). — 19.00: Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. — 19.30: Nacionalna ura: Naša zemlja v očeh uglednega inozemskega diplomata (dr. Milutin Zelič iz Beograda). — 19.50: Zunanji politični pregled (dr. Alojzij Kuhar). — 20.15: Vojška godba igra (plošče). — 20.30: Esperantska akademija (prenos iz Kazine). — 22.00: Napoved časa, vremena, objava sporeda, poročila. — 22.15: Radijski jazz.

MALI OGLASI

GARANTIRANE KOSE,

srpe, dobre brusne kamne, galice, žveplo in cement Vam nudi po nizki ceni Josip Jagodič, trgovec Cefe, Glavni trg št. 14. — Gubčeva ulica štef. 2.

OBLEKE ZA BIRMANCE,

lepe in poceni v največji izbiri dobite pri A. Preskerju, Ljubljana, Sv. Petra cesta.

PRITLIČNA HIŠA

z vrtom ob banovinski cesti v Ljutomeru je naprodaj. Natančneje pri ljutomerski mestni občini.

DEVET HA OBSEGAJOČE POSESTVO

(vinograd, sadovnjak, njive in gozd) s pritlično hišo in stiskalnico je naprodaj. Natančneje pri ljutomerski mestni občini.

POZOR, KMETOVALCI!

Razprodaja patentiranih brzoklepalnikov z nožnim pogonom po 150 Din. — Ivan Krajnc, Koroščeva ulica 2., Tezno pri Mariboru.

Za vsakogar!

Od 30. maja do 8. jun.

polovanje v Ljubljano

na XVI. ljubljanski

velesajam

Polovična voznicana na železnici, parnikih, avionih. Železniška izkaznica se dobi na odhodnih postajah po 2—Din. Razstava industrije in obrti. Gostinska razstava (hoteli, restavracije, gostilne). „Sodobna gos-odinja“, modna revija. Pohištvo. Avtomobili. Ma e živali. Razstavni prostor zavzem 40.000 m².

Ta kisikova kopel odstranjuje KURJA OČESA

Kurja očesa, ki bolijo in pečejo, se lahko s korenino odstranijo po tej zdravilni kisikovi kopeli. Brez bolečine in nevarnosti so za vedno izginila. Dajte v vodo toliko Saltrat Rodella da bo dobila videz mleka, potem pa pomočite noge v tako kopel. Poškodovana koža se bo zacelila, oteklina bodo izginile, žulji pa ne bodo več boleli. Saltrat Rodell se prodaja v vseh lekarnah, drogerijah in parfumerijah. Cena je neznatna.

NOVOST! Samo Din 98.—

št. 63.719 Cenena, a dobra ŠKOCKA-PROI zapetna ura, točno regulirana, tep kromiran okrov zapetnica iz usnja — številčnica in kazalo osvetljena (Radium)

Din 98.—

Zahtevajte veliki cenik, ki ga dobite zastoj in poštine prosto. Velike izbira ur, zlatnine in srebrnine.

Lastna protokolirana tovarna ur v žvič

H. SUTTNER, LJUBLJANA 6.

KDOR POŠLJE 10 DIN V ZNAMKAH

dobij poštine prosto lepo »Patent« toaletno ogledalo s stojalom, katero je izdelano z vložkom za sliko ali fotografijo. D. Stucin, tovarna ogledal, Maribor.